

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ (PROJECT)

ΤΑΞΗ: Β ΤΜΗΜΑ: 2

ΘΕΜΑ: «ΔΙΑΓΩΓΗ ΚΟΣΜΙΑ»

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Κονδυλία Γλάρου

Αλιβέρι 2013

1η Ομάδα

Πώς επιδρά στην ψυχοσύνθεση των παιδιών η τηλεόραση και τα βιντεοπαιχνίδια

Νίκα Μαρία

Νίκα Μαίρη

Νίκα Σπυριδούλα

Περήφανου Ντόρα

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Αναλάβαμε στα πλαίσια του Project «*Διαγωγή κοσμία*» να κάνουμε μια εργασία με θέμα την επίδραση που ασκούν τα video games και η τηλεόραση στη ζωή των παιδιών.

Έτσι αναζητήσαμε πληροφορίες και ανακαλύψαμε πως επηρεάζουν αρνητικά τον χαρακτήρα των παιδιών και τον τρόπο που ζούνε.

Σύμφωνα με έρευνα, παιδιά που παίζουν σε μεγάλο βαθμό βίαια παιχνίδια αυξάνουν την επιθετικότητα τους στη συμπεριφορά τους, στην σκέψη τους, στα συναισθήματα τους και στην σωματική τους διέγερση.

Πολλά παιδιά μέσα από τα βίαια video games και μέσα από την προβολή των βίαιων σκηνών στην τηλεόραση διαμορφώνουν έναν χαρακτήρα ο οποίος επηρεάζει τη σχέση με τους συνανθρώπους τους.

Σαν ενήλικες θα ασκήσουν βία στην οικογένεια και όταν βρουν δουλειά θα απολυθούν γρήγορα γιατί δεν έχουν μάθει όρια και κανόνες.

Video games:

Ο όρος **video games** αναφέρεται σε κάθε τύπου ηλεκτρονικά παιχνίδια, τα οποία υπάρχουν πλέον σε κάθε σπίτι που διαθέτει μια συσκευή με οθόνη και πληκτρολόγιο (κινητό, κονσόλες, υπολογιστές). Κοστίζουν αρκετά χρήματα και η κατανάλωση τους έχει υπερβεί κάθε προσδοκία. Και όπως συμβαίνει με όλα τα προϊόντα στην αγορά, διατίθενται

και 'καλές' και 'κακές' παραγωγές. Δηλαδή, προϊόντα που ο σχεδιασμός τους είναι προσεχτικός, ήπιος και ελεγμένος αλλά και άλλα με πληθώρα βίαιων και ακατάλληλων σχεδίων.

Υπάρχουν πολλοί τύποι παιχνιδιών όπως παιχνίδια ruzzle, περιπέτειας και άλλα. Οι βασικοί χρήστες των video games είναι τα παιδιά και οι έφηβοι, διότι η κινούμενη εικόνα και το εικονικό περιβάλλον διεγείρουν τη φαντασία τους.

Αναμφίβολα, λοιπόν, τα video games και η συχνή χρήση τους από τα παιδιά, αποτελούν μια πραγματικότητα, καθώς τους αρέσει να παίζουν και να περνούν ευχάριστα την ώρα τους, ένα γεγονός που επιφανειακά δεν παρουσιάζει κάποια επικινδυνότητα.

Η χρήση των video games:

Θετικές επιδράσεις:

Η χρήση με μέτρο τέτοιων παιχνιδιών, μπορεί να επιφέρει αρκετά θετικά αποτελέσματα στο παιδί, βοηθώντας το να αναπτύξει αρκετές δεξιότητες και να καλλιεργήσει τη φαντασία του. Συμβάλει στην ανάπτυξη και στη βελτίωση κάποιων γνωστικών δεξιοτήτων όπως:

- τη συγκέντρωση της προσοχής,
- την παρατηρητικότητα,
- τον οπτικοκινητικό συντονισμό,
- τη δεξιότητα,
- την ικανότητα επίλυσης προβλημάτων,
- την αύξηση των γενικών γνώσεων,
- την εξοικείωση με την τεχνολογία.

Αρνητικές επιδράσεις:

Κοιτώντας όμως λίγο καλύτερα το θέμα, εύκολα συνειδητοποιούμε ότι σήμερα η χρήση των video games μπορεί να έχει και αρνητικές επιδράσεις στο παιδί όπως:

- Κατανάλωση σταδιακά περισσότερου χρόνου στα ηλεκτρονικά παιχνίδια.
- Ανάγκη για περισσότερο χρόνο χρήσης.
- Εμμονές ή φαντασιώσεις με θέματα και ρόλους που διαδραματίζονται στην πλοκή ενός ηλεκτρονικού παιχνιδιού, τρέμουλο, άγχος, ανησυχία, αϋπνία, εφιάλτες (παρουσιάζονται με τη μείωση - διακοπή της χρήσης των ηλεκτρονικών παιχνιδιών).
- Σταδιακή μείωση του κινήτρου για το σχολικό διάβασμα και τη συμμετοχή σε σχολικές δραστηριότητες, όπως και περιορισμός της κοινωνικοποίησης με συνομηλίκους, με αποτέλεσμα το παιδί να απομονώνεται και να παρουσιάζεται σοβαρή πτώση στη σχολική επίδοση.
- Ακόμα μπορεί να επηρεάσουν τη συμπεριφορά ενός παιδιού, στον βαθμό όμως που συνυπάρχει μία σειρά άλλων αρνητικών παραγόντων, οι οποίοι αφορούν τόσο την προσωπικότητα του παιδιού (π.χ. εσωστρέφεια, καταπιεσμένη επιθετικότητα) όσο και στοιχεία του οικογενειακού

περιβάλλοντος, όπως π.χ. η χρήση ψυχολογικής ή σωματικής βίας στην οικογένεια, η απουσία ορίων ανάμεσα στα μέλη της οικογένειας, η ελλειμματική κοινωνικοποίηση του παιδιού, η απουσία θετικών γονεϊκών προτύπων συμπεριφοράς.

Σε αυτές τις περιπτώσεις, όπου σειρά επιβαρυντικών παραγόντων επιδρά στον ψυχισμό του παιδιού και παράλληλα εκείνο εκτίθεται στην αλόγιστη χρήση βίας μέσω των ηλεκτρονικών παιχνιδιών, τότε το παιδί ενδέχεται να παρουσιάσει επιθετικότητα απέναντι στον εαυτό του ή σε άλλα παιδιά όπως και ανοχή στη βία.

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ:

Πολλά παιδιά δεν κοιμούνται μόνα τους από τους βασανιστικούς εφιάλτες με ήρωες παιδικών παιχνιδιών και θρίλερ. Είναι μόνο μερικές από τις περιπτώσεις ψυχολογικού επηρεασμού που δέχονται τα παιδιά από τα παιχνίδια. Και αυτό είναι το 'τίμημα' που πληρώνουν τα παιδιά μας, διότι εμείς πληρώνουμε το 60% των συνολικών δαπανών μας για αγορά παιχνιδιών.

Σύμφωνα με έρευνες που έγιναν βρέθηκε ότι ένα 11χρονο αγόρι άρχισε ξαφνικά να φέρεται προβληματικά. Έγινε εριστικός, πάλευε με άορατους εχθρούς, ορμούσε επιθετικά στην αδελφή του, έβλεπε τρομερούς εφιάλτες και ξύπναγε καλώντας βοήθεια.

Το 1993 κυκλοφόρησε στην Αγγλία ένα βιντεοπαιχνίδι με σκηνές στραγκαλισμού ημίγυμνων γυναικών! Το 1996 διαφημίστηκε στην ίδια χώρα το 'Σφαγή στην αυλή του σχολείου'.

Πρόκειται για την δραματοποίηση της δολοφονίας των 16 παιδιών στη Σκοτία. Νικητής του παιχνιδιού ήταν όποιος έβρισκε τον καλύτερο τρόπο εξόντωσης των μαθητών - π.χ. μια σφαίρα στο κεφάλι - έπαιρνε βαθμό άριστα! Η κοινή γνώμη ξεσηκώθηκε και ασκήθηκαν δικαστικές διώξεις. Σχετικές απαγορεύσεις επιβλήθηκαν επίσης στις ΗΠΑ, στην Αυστρία και αλλού, πάντα ύστερα από διαμαρτυρίες του κόσμου.

Στην Ελλάδα, όπως λένε οι αρμόδιοι του Υπουργείου Εμπορίου, τα παιχνίδια ελέγχονται μόνο ως προς τη σωματική ασφάλεια.

Το ότι η τηλεόραση, τα ηλεκτρονικά παιχνίδια και τα ανεξέλεγκτα καρτούν δημιουργούν προβλήματα στην ψυχική υγεία των παιδιών είναι ήδη γνωστό. Ο κίνδυνος παραμονεύει μονάχα για τα παιδιά που δεν γνωρίζουν το πρόβλημα υγείας που έχουν και κάνουν υπερβολική χρήση. Πριν συστήσει οποιαδήποτε άλλα μέτρα προφύλαξης, ο επίκουρος καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας, παιδονευρολόγος κ. Γιουρούκος συνιστά σε όλους τους γονείς να μην αφήνουν τα παιδιά να βλέπουν με τις ώρες τηλεόραση ή να παίζουν μόνα τους video games. Τα προβλήματα που ελλοχεύουν από την πολύωρη ενασχόληση με τα video games είναι πολλά και μάλλον δυσάρεστα! Η ψυχολόγος κ. Σοφία Ρομπότη, παιδαγωγική σύμβουλος του Λεοντείου Λυκείου στη Νέα Σμύρνη, υποστηρίζει ότι τα παιδιά υιόθετούν συμπεριφορές που σίγουρα δεν επρόκειτο να υιοθετήσουν εάν οι γονείς έβρισκαν έναν προσωπικότερο και δημιουργικότερο τρόπο απασχόλησης και επικοινωνίας με τα παιδιά τους. "Δεν

είναι διόλου ενθαρρυντικό το γεγονός", λέει η κ. Ρομπότη, "πως μέσα από το ηλεκτρονικό παιχνίδι το παιδί βγαίνει πολύ συχνά νικητής. Το ίδιο το παιδί άλλωστε γνωρίζει πολύ καλά ότι δεν έχει απέναντί του έναν πραγματικό αντίπαλο. Άρα δεν πρέπει να επιστρατεύσει καμία νέα στρατηγική. Απλώς θεάται. Δεν συμμετέχει. Δεν έχει κανέναν διάλογο με τον αντίπαλο. Εθίζεται σε κάποιες κινήσεις και κυρίως εθίζεται και φαντασιώνει πως είναι ο εκάστοτε πρωταγωνιστής και νικήτης. Το ερέθισμα είναι τόσο δυνατό και τόσο "ικανό", που βρίσκει κατευθείαν τον στόχο του. Το δυσάρεστο σε αυτή την περίπτωση είναι ότι μέσα από αυτή την διαδικασία, τα παιδιά χάνουν κάθε επαφή με την πραγματικότητα.

Ο ανταγωνισμός ανάμεσα στις μεγάλες εταιρίες ψηφιακών θεαμάτων για το ποια θα προσελκύσει περισσότερο τα παιδιά-καταναλωτές στον 'παράδεισο' των 'οικιακών ηλεκτρονικών παιχνιδιών', τελευταία οδηγεί σε ακρότητες με την επινόηση επικίνδυνων για την υγεία των παιδιών video games. Τα παιδικά βλέμματα αιχμαλωτίζονται απο χρώματα έντονα που εναλλάσσονται με ασύλληπτη ταχύτητα - 25 εικόνες ανά δευτερόλεπτο. Το όλο θέαμα συμπληρώνεται με την ανάλογη 'δυναμική' μουσική. Το περιστατικό που σημειώθηκε πριν απο λίγες ημέρες με κεντρικό πρόσωπο ένα μικρό παιδί στην Λιβαδιά αλλά και σε αρκετούς συντομηλικούς του στην Ιαπωνία και την γειτονική Ιταλία, άναψε για τα καλά τη διαμάχη γύρω απο τα ηλεκτρονικά παιχνίδια και τις δυσμενείς επιπτώσεις τους στους χρήστες όλων των ηλικιών.

Η αλήθεια είναι ότι η μόδα έχει καθιερώσει τα ηλεκτρονικά παιχνίδια στις προτιμήσεις των παιδιών, τα παραδοσιακά παιχνίδια έχουν εκτοπιστεί σημαντικά. Εκπρόσωπος μεγάλης εισαγωγικής εταιρίας υποστηρίζει ότι πλέον φανατικοί οπαδοί τους είδους εντοπίζονται στην επαρχία και όχι στην πολυπρόσωπη Αθήνα. Η αιτία πρέπει να αναζητηθεί στο γεγονός ότι τα παιδιά στην Αθήνα έχουν πολλά περισσότερα πράγματα να επιλέξουν προκειμένου να διασκεδάσουν, ενώ στην περιφέρεια η απομόνωση και η έλλειψη ενδιαφερόντων κάνει τα παιδιά φανατικούς χρήστες.

Αν και η αγορά των ηλεκτρονικών παιχνιδιών είναι σχετικά καινούργια στην χώρα μας, ήδη έχει αποκτήσει την δική της ταυτότητα. Τα πιο δημοφιλή παιχνίδια στην Ελλάδα, σύμφωνα πάντα με την εικόνα που μας έδωσε εισαγωγέας, είναι αυτά που αφορούν το αυτοκίνητο, το ποδόσφαιρο, το μπάσκετ καθώς και τα παιχνίδια στρατηγικής, τα οποία συνήθως παίζονται από όλα τα

μέλη της οικογένειας. Τα παιδιά αγοράζουν μόνα τους τα παιχνίδια της αρεσκείας τους και τις περισσότερες φορές είναι πολύ καλά πληροφορημένα.

Το εικαστικό μέρος και η φιλοσοφία των video games μοιάζει πολύ με εκείνη των cartoons. Χρησιμοποιούνται πολλά εφέ που ανεβάζουν την ηχητική και οπτική τους ποικιλία στο ζενιθ. Το σασπενς είναι έντονο και το στρες των παιδιών μεγάλο. Πρέπει σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα να εξολοθρεύσουν μια αεικίνητη φιγούρα μέσα σε έναν ορυμαγδό ήχων και εικόνων όπου ο "κακός" φοράει απλώς μπλε χρώματα και ο "καλός" απλώς μαύρα. Η βία παραμένει το αναπόσπαστο κομμάτι στα περισσότερα σκίτσα. Μέσα σε αυτόν τον οπτικό πανικό τα παιδιά προσπαθούν να διασκεδάσουν! Και το περίεργο είναι ότι το επιτυγχάνουν. "Τα σύγχρονα ηλεκτρονικά παιχνίδια, λέει ο σκηνοθέτης και σεναριογράφος κ. Νίκος Βεργίτσας, από την εταιρία "artoon" συναγωνίζονται τις κινηματογραφικές σκηνές βίας.

Βία, αίμα και θανάτους σε αφθονία διαθέτουν τα περισσότερα ηλεκτρονικά παιχνίδια, ιδίως όσα κρίνονται κατάλληλα για μικρά παιδιά. Σύμφωνα με έρευνα του Πανεπιστημίου Χαρβαρντ, που δημοσιεύτηκε στο επιστημονικό περιοδικό του Αμερικανικού Ιατρικού Συλλόγου, στο 25% των παιχνιδιών δεν αναφέρεται πουθενά καμία προειδοποίηση προς τους γονείς για το βίαιο περιεχόμενο τους.

Ανάλογα με το περιεχόμενο τους και τις σκηνές βίας και σεξ, αντιστοιχεί τα παιχνίδια με τις ηλικίες. Η αξιολόγηση αναγράφεται πάνω στη συσκευασία του παιχνιδιού. Το σήμα "CE" σημαίνει ότι το παιχνίδι είναι κατάλληλο για ηλικίες έξι και άνω.

Σήμα CE

Η σήμανση CE είναι ένα σήμα που τοποθετείται πάνω σε συσκευασίες παιχνιδιών και βεβαιώνει ότι το προϊόν είναι ασφαλές και σε συμφωνία με τις απαιτήσεις της Κοινοτικής Νομοθεσίας.

Σήμα 0-3

Το σύμβολο αυτό συχνά εμφανίζεται σε παιχνίδια για να προειδοποιεί τους καταναλωτές, σε περίπτωση που αυτά είναι «ακατάλληλα για παιδιά κάτω των 36 μηνών».

Ρόλος γονέων:

Για την αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων οι γονείς θα πρέπει:

- να επιλέξουν εκπαιδευτικά βιντεοπαιχνίδια, τα οποία δεν παρουσιάζουν βίαιες σκηνές.
- να αποφεύγουν να παίρνουν στα παιδιά τους βιντεοπαιχνίδια στα οποία το παιδί συμμετέχει και γίνεται μέρος της βίαιης σκηνής και του παιχνιδιού.
- να επιβλέπουν τις παρέες των παιδιών τους και ειδικότερα τα παιδιά μετά οποία παίζουν βιντεοπαιχνίδια. Όταν οι βίαιες αντιδράσεις βρίσκουν πρόσφορο έδαφος και γίνονται αποδεκτές (π.χ. από κάποιο άλλο παιδί το οποίο έχει επιθετικές καταβολές), τότε η βίαιη συμπεριφορά ενισχύεται και το μήνυμα που περνά είναι ότι οι βίαιες πράξεις είναι δεκτές, με αποτέλεσμα να γίνονται μέρος του ρεπερτορίου της συμπεριφοράς του παιδιού.
- να ενθαρρύνουν το παιδί να συμμετέχει σε δραστηριότητες που θα το βοηθήσουν να ανακαλύψει τι το ενδιαφέρει και το ψυχαγωγεί.
- να παροτρύνουν το παιδί να συναναστρέφεται με ανθρώπους.
- να δίνουν αξία στη γνώμη του παιδιού συζητούν μαζί του για το πώς μπορεί να λύσει τα προβλήματά του.

Τηλεόραση και Υπολογιστής!

Η αφιέρωση μεγάλου μέρους του χρόνου στην τηλεόραση ή στον υπολογιστή αφαιρεί χρόνο από σημαντικές για την ηλικία του παιδιού δραστηριότητες όπως διάβασμα, σχολικές εργασίες, παιχνίδια με συνομήλικους –για την ανάπτυξη των κοινωνικών του δεξιοτήτων- ή δημιουργικό παιχνίδι π.χ πλαστελίνες, τουβλάκια κλπ. Ως επακόλουθο αυτού, τηλεόραση και υπολογιστής μετατρέπονται σε ανασταλτικούς παράγοντες της ανάπτυξης και προόδου του παιδιού αφού το καθηλώνουν σε ένα σημείο για ώρες. Σε αυτό αν προστεθεί και το μη κατάλληλο περιεχόμενο παρουσίασης οδηγούμαστε σε ανησυχητικά συμπεράσματα αναφορικά με τις επιδράσεις τους.

Η τηλεόραση είναι ένας διαφθορέας των παιδιών. Δεν έχει εκλογή. Είναι ένας επισκέπτης, ένας διαρρήκτης ο οποίος μπαίνει στο σπίτι σου, κάνει ότι θέλει με εσένα και φεύγει αφού σε έχει ληστέψει. Είναι αδύνατο να την βγάλουμε από το σπίτι, αυτό θα ήταν ουτοπία, αλλά όσο μπορούμε να την κλείνουμε.

Σχέδια παιδιών που βλέπουν καθημερινά μέχρι μία ώρα τηλεόραση:

Σχέδια παιδιών που βλέπουν καθημερινά τουλάχιστον 3 ώρες τηλεόραση:

Συμβουλές προς τους γονείς:

- Παρακολουθήστε μαζί με το παιδί σας τα προγράμματα που προτιμά και συζητήστε έπειτα για αυτά. Με αυτόν τον τρόπο μπορείτε να μάθετε τις απόψεις του παιδιού σας και ταυτόχρονα να το βοηθήσετε να κατανοήσει θέματα που πιθανόν του προκαλούν σύγχυση.
- Καθορίστε τον χρόνο παρακολούθησης, ώστε να μην ξεπερνά για παιδιά 3 – 5 ετών την μισή ώρα, για παιδιά 6- 9 ετών την μία ώρα και για παιδιά 10 -13 ετών την μιάμιση ώρα ποιοτικού προγράμματος ή βιντεοπαιχνιδιού την ημέρα. Με αυτόν τον τρόπο παρέχετε τη δυνατότητα στο παιδί να ασχοληθεί και με άλλες εποικοδομητικές δραστηριότητες.
- Αποφύγετε να τοποθετείτε τηλεοράσεις ή ηλεκτρονικούς υπολογιστές στα παιδικά δωμάτια. Είναι προτιμότερο να τα τοποθετείτε σε ένα κοινόχρηστο χώρο, όπου θα μπορείτε και να έχετε έλεγχο της χρήσης τους.
- Προτείνετε προγράμματα που σχετίζονται με τα μαθήματα του.
- Κλείστε την τηλεόραση ή διακόψτε ένα βιντεοπαιχνίδι αν το κρίνετε ακατάλληλο. Σε αυτή την περίπτωση είναι πολύ σημαντικό να εξηγήσετε επαρκώς στο παιδί τον λόγο που το κάνετε.
- Κλείστε την τηλεόραση στη διάρκεια της σχολικής μελέτης του παιδιού ή των γευμάτων σας.

Ποιο πρόγραμμα να επιλέξω;

Επιλέξτε προγράμματα στην τηλεόραση και τον υπολογιστή που:

- Ενισχύουν τη δημιουργικότητα και την κριτική σκέψη του παιδιού σας.
- Διακινούν το παιδί να σκεφτεί και να κάνει ερωτήσεις.
- Ενθαρρύνουν και παρακινούν το παιδί να μάθει περισσότερα.
- Προωθούν αξίες που είναι σημαντικές για εσάς.
- Ψυχαγωγούν το παιδί.

Αποφύγετε προγράμματα που:

- Εκθέτουν το παιδί σε σκηνές βίας
- Προωθούν μη επιθυμητές συμπεριφορές
- Εισάγουν το παιδί σε θέματα ακατάλληλα για την ηλικία του
- Παρουσιάζουν φυλετικά/ρατσιστικά πρότυπα
- Προωθούν το καταναλωτικό πνεύμα

Είναι αδύνατον να υπολογιστεί πόσες χιλιάδες σκηνές βίας και πόσοι τηλεοπτικοί φόνοι έχουν διαπραχθεί μπροστά στα μάτια μικρών παιδιών. Και αυτό όχι μόνο γιατί τα παιδιά βλέπουν ακατάλληλες ώρες τηλεόραση, αλλά και γιατί πολλές είναι οι περιπτώσεις που έχουν καταγγελθεί και αφορούν την προβολή τρέιλερ με σκηνές βίας, που εννοείται ότι απευθύνονται σε ενηλίκους, αλλά προβάλλονται σε ώρες της παιδικής ζώνης. Ο μεγαλύτερος όμως κίνδυνος για την προσωπικότητα του παιδιού, πηγάζει από τα πρότυπα που προβάλλονται στις παιδικές εκπομπές, τα οποία τις περισσότερες φορές είναι επιθετικά με υπερφυσικές δυνάμεις. "Όσο περισσότερο ένα παιδί βλέπει τηλεόραση, τόσο πιο πολύ ταυτίζεται με είδωλα, του τύπου Σούπερμαν και Πάουερ Ρέιντζερς", λένε οι παιδοψυχολόγοι.

Οι έφηβοι που παρακολουθούν πολλές ώρες τηλεόραση είναι πιο επιρρεπείς στο έγκλημα και στα ναρκωτικά και συνήθως αποτυγχάνουν στο σχολείο και στην δουλειά τους. Στα εκπληκτικά αυτά αποτελέσματα κατέληξαν οι ερευνητές του πανεπιστημίου της Ουαλίας μετά από ερωτηματολόγιο που έθεσαν σε 20.000 έφηβους. Οι επιστήμονες εντόπισαν πολλές περιπτώσεις παιδιών, απομονομένων από το κοινωνικό και οικογενειακό τους περιβάλλον,

ανάμεσα στα παιδιά που παραδέχθηκαν ότι παρακολουθούν ατελείωτες ώρες το 'κουτί'. Περισσότεροι απο τους μισούς εφήβους δήλωσαν ότι βρίσκουν το σχολείο βαρετό και ότι δεν τους πειράζει η ανεργία ούτε τους ενδιαφέρει η εργασία. Οι έφηβοι,όμως αυτοί δεν θεωρούν ότι το έγκλημα είναι κακή πράξη,ενώ οι μισοί από αυτούς πιστεύουν ότι το να παίρνει κανείς ηρωίνη είναι φυσιολογικό.

Η επίδραση της βίας που αποπνέουν τα τηλεοπτικά προγράμματα στα παιδιά και τους ανήλικους είναι δεδομένη. Σε όλο τον κόσμο ο προβληματισμός είναι έντονος και αξίζει να σημειωθεί ότι από την δεκαετία του '50 ως σήμερα πραγματοποιήθηκαν περισσότερες από 3.500 έρευνες σε όλον τον κόσμο.Απο την άλλη οι μετρήσεις τηλεθέασης καταδεικνύουν ότι ιδιαίτερα τα βίαια προγράμματα που προβάλλονται μετά τις εννέα το βράδυ, παρακολουθούνται σε συντριπτικά ποσοστά από ανήλικους.

Τα παιδιά που μεγαλώνουν στις ΗΠΑ έχουν παρακολουθήσει κατά μέσο όρο 8.000 δολοφονίες, μέχρι να φτάσουν στην ηλικία της Μέσης Εκπαίδευσης, γεγονός που καθιστά απαραίτητη τη λήψη μέτρων για την προστασία τους.Αυτό δήλωσε στο Λονδίνο μέλος του αμερικάνικου Κογκρέσου.Ο Εντουαρτ Μάρκεϊ εισήγαγε στις ΗΠΑ την νομοθεσία "V-chip",η οποία επιτρέπει στους γονείς να χρησιμοποιούν ένα chip απο σιλικόνη για να ελέγχουν τα προγράμματα που παρακολουθούν τα παιδιά τους στην τηλεόραση. Σύμφωνα με τον ίδιο,οι γονείς δεν επιτηρούν τα παιδιά τους τις περισσότερες από τις ώρες που παρακολουθούν τηλεόραση ημερησίως.

Περιεχόμενα

	σελ.
Video games	3
Η χρήση των video games: Θετικές- Αρνητικές επιδράσεις:	4
Συνέπειες	6
Ρόλος γονέων	9
Τηλεόραση και Υπολογιστής	10
Συμβουλές προς τους γονείς	11
Ποιο πρόγραμμα να επιλέξω;	12

2η Ομάδα

Πώς ένα παιδί καταλήγει στη φυλακή

Κατερίνα Παππά

Ελένη Σαμαρά

Πέτρου Γεωργία

Το Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων (ΚΕΘΕΑ)

Το Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων (ΚΕΘΕΑ) πραγματοποίησε **έρευνα** στα κέντρα κράτησης ανηλίκων, στην οποία καταγράφονται τα κοινωνικο-δημογραφικά χαρακτηριστικά των κρατούμενων, οι συνθήκες κράτησης και οι ανάγκες τους. Τα αποτελέσματα αναδεικνύουν ως κυρίαρχα θέματα προς αντιμετώπιση τον υπερπληθυσμό εντός των κέντρων κράτησης και τις κακές συνθήκες διαβίωσης σε αυτά.

Συγκεκριμένα, τα βασικά συμπεράσματα της έρευνας δείχνουν ότι η απονομή της δικαιοσύνης γίνεται πιο αυστηρή στις ευάλωτες ομάδες. Βασικά ζητήματα που απασχολούν τους κρατούμενους είναι το **επισκεπτήριο, οι άδειες και η επαφή με την ευρύτερη κοινότητα.**

Το ΚΕΘΕΑ επισημαίνει ότι η φυλακή δεν προετοιμάζει για την **ομαλή κοινωνική ενσωμάτωση**, ενώ ένα **θεραπευτικό πρόγραμμα** στη φυλακή θα πρέπει να είναι ανοικτό στην κοινωνία και να μην είναι στενά συνδεδεμένο με το σωφρονιστικό σύστημα.

Παράλληλα, το ΚΕΘΕΑ με την έρευνα παραθέτει ορισμένες **προτάσεις** για την βελτίωση των συνθηκών στα κέντρα κράτησης. Αυτές είναι:

- Επανεξέταση νομοθετικού πλαισίου για τη **ποινική αντιμετώπιση των ανηλίκων** σε δύο κατευθύνσεις: Βέλτιστη εφαρμογή των υπαρχουσών διατάξεων και αναγκαιότητα εκσυγχρονισμού.

• Σχεδιασμός και ανάπτυξη ολοκληρωμένων θεραπευτικών παρεμβάσεων στα καταστήματα κράτησης.

-

• Επιπλέον έρευνα για τη νεανική παραβατικότητα και τη σύνδεσή της με τα σύγχρονα κοινωνικά φαινόμενα και την οικονομική κρίση.

-

• Μελέτη και σχεδιασμός ενιαίου συστήματος συγκέντρωσης και καταγραφής στοιχείων των ανηλίκων στα καταστήματα κράτησης.

Φυλακές Ανηλίκων και παραβατική συμπεριφορά εφήβων

Όταν πρόκειται για παραβατικές συμπεριφορές, θα πρέπει να λάβουμε υπόψη ότι δεν υπάρχει καμία μεμονωμένη θεωρία που να μπορεί από μόνη της να εξηγήσει την αιτιολογία ή τον επαναλαμβανόμενο χαρακτήρα τέτοιων συμπεριφορών. Τα διαφορετικά επίπεδα εξήγησης πρέπει να ενσωματωθούν σε μια ενιαία συνεκτική θεωρία, η οποία να περιλαμβάνει όλες τις βιολογικές, ψυχολογικές και κοινωνιολογικές πτυχές της παραβατικής συμπεριφοράς. Το έγκλημα είναι ετερογενές και σύνθετο και έτσι, η πολυπλοκότητα των εγκληματικών ενεργειών χρειάζεται τη συμβολή διάφορων επιστημών.

Αίτια παραβατικής συμπεριφοράς εφήβων

Υποστηρίζεται ότι η κακή μεταχείριση στην παιδική ηλικία είναι ένας καθολικός παράγοντας κινδύνου για την εμφάνιση αντικοινωνικής συμπεριφοράς. Η ηλικία κακομεταχείρισης των παιδιών διαδραματίζει μεγάλο ρόλο και συνοδεύεται από κακή πρόγνωση. Όσο πιο νωρίς ηλικιακά το παιδί γίνει δέκτης κακής μεταχείρισης τόσο αυξάνεται η πιθανότητα να αναπτύξει αντικοινωνικά σχήματα προσωπικότητας και να γίνει ένας βίαιος παραβάτης.

Τα ψυχοσωματικά ζητήματα συνδέονται επίσης με την αυξανόμενη αντικοινωνική συμπεριφορά στα παιδιά, όπως και οι προ/περιγενετικοί παράγοντες κινδύνου. Αυτοί περιλαμβάνουν τους περιβαλλοντικούς παράγοντες που ενεργούν στο έμβρυο, όπως η ανοξία, η αιμορραγία και διαφόρων ειδών μολύνσεις. Επίσης, αρνητικά επιδρά το μητρικό κάπνισμα, η χρήση αλκοόλ από τη μητέρα, τα προβλήματα ψυχικής υγείας των γονιών καθώς και η απόρριψη του παιδιού από τους γονείς του.

Σημαντική επιρροή έχουν και οι κοινωνικοί παράγοντες, όπως η σύνθεση και λειτουργία της οικογένειας καθώς και το ευρύτερο περιβάλλον το παιδιού, όπως η γειτονιά και οι παρέες. Επομένως, οι ενδοοικογενειακές συγκρούσεις και η απουσία ενός ενήλικου που παρέχει όρια, πειθαρχία ή υποστήριξη αυξάνουν την πιθανότητα να εμπλακούν τα παιδιά σε παραβατικές πράξεις από νεαρή ηλικία. Μάλιστα εμφανίζουν μεγαλύτερη πιθανότητα να διατηρηθεί αυτή η συμπεριφορά και στην ενήλική ζωή τους.

Το οικογενειακό περιβάλλον έχει μια εκτενή επιρροή στην ανάπτυξη της προσωπικότητας των παιδιών, ειδικά στην ανάπτυξη της αντικοινωνικής συμπεριφοράς. Οι ασταθείς πειθαρχικές πρακτικές και το χαοτικό οικογενειακό περιβάλλον, σε κάποιες περιπτώσεις, προοικονομούν την εκδήλωση επιθετικότητας. Η σωματική και συναισθηματική κακοποίηση ασκούν αρνητική επίδραση στην ψυχοσύνθεση ενός παιδιού, ειδικά όταν εμφανίζονται επαναλαμβανόμενα στην καθημερινότητά τους.

Επιπλέον, υπάρχουν κάποιοι παράγοντες στη ζωή των παιδιών που αυξάνουν τον κίνδυνο εμφάνισης παραβατικής συμπεριφοράς. Αυτοί είναι, οι αδικαιολόγητες απουσίες από το σπίτι και το σχολείο (σκασιαρχείο), οι «κακές» παρέες, ο κοινωνικός αποκλεισμός και η χαμηλή σχολική επίδοση. Το χαμηλό οικογενειακό εισοδήματα, η χαμηλή αυτοεκτίμηση, η χρήση ναρκωτικών ουσιών και οίνοπνεύματος, επίσης συμβάλουν στην ανάπτυξη της αντικοινωνικής συμπεριφοράς.

Η οικογένεια, το σχολείο και η ομάδα των ομηλικών είναι οι κυρίαρχες πηγές κοινωνικού ελέγχου κατά τη διάρκεια της παιδικής και εφηβικής ηλικίας. Έτσι, παιδιά τα οποία εκδηλώνουν συμπεριφορές εναντίωσης στα περιβάλλοντα αυτά είναι πιο πιθανό να εμφανίσουν παραβατικότητα κατά την ενηλικίωση. Αυτό συμβαίνει καθώς η εναντίωση αποδυναμώνει τους ισχυρούς δεσμούς που μπορεί να αναπτύξει το παιδί με τους γονείς, φίλους και το σχολείο. Παρόλα αυτά αυτό δεν αποτελεί πανάκεια. Έρευνες έχουν δείξει ότι υπάρχουν αντικοινωνικά παιδιά, που εμφανίζουν ισχυρούς δεσμούς στήριξης και φροντίδας και που και θα παρουσιάσουν ελάχιστη ή καμία συμμετοχή στην εφηβική εγκληματικότητα.

Παρέμβαση και θεραπεία

Κάθε παρέμβαση πρέπει να συνυπολογίζει: α) την πολυπλοκότητα της παραβατικότητας και β) να εξετάζει όλους τους αναφερόμενους παράγοντες κινδύνου λαμβάνοντας υπόψη και τις εξατομικευμένες ανάγκες του κάθε παιδιού ή εφήβου.

Τα περισσότερα από τα αναφερόμενα εγκλήματα, όσον αφορά στα παιδιά και στους εφήβους περιλαμβάνουν πράξεις επιθετικότητας. Επομένως η παρέμβαση κυρίως αφορά στον επαναπροσδιορισμό των γονεϊκών ρόλων, όπου η επιθετικότητα δεν αποτελεί μέσο επικοινωνίας και επιβολής και όπου ο ειδικός ψυχικής υγείας αποσκοπεί στο να αποτελέσει ένα υγιές κοινωνικό πρότυπο μίμησης που σέβεται την προσωπικότητα του παιδιού και αναγνωρίζει τις συναισθηματικές του ανάγκες.

Απαραίτητες παράμετροι:

Η πρόληψη και η θεραπεία πρέπει να είναι στενά συνδεδεμένες στις ανίχνευση των αιτιών που οδήγησαν ένα παιδί να αναπτύξει μια συγκεκριμένη αντικοινωνική συμπεριφορά,

Κάθε επαγγελματίας πρέπει να είναι πολύ προσεκτικός κατά τη γενίκευση των συμπερασμάτων του από τη μια κλινική περίπτωση στην άλλη, καθώς κάθε παιδί έχει τους δικούς του πολύ συγκεκριμένους λόγους που το οδήγησαν σε μια συγκεκριμένη συμπεριφορά και τη δική του δομή προσωπικότητας.

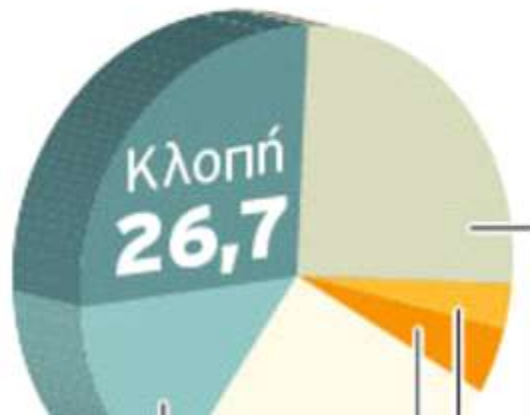
Πρέπει να λάβουμε υπόψη ότι οι συνέπειες του παιδικού εγκλήματος εισχωρούν σε όλα τα τμήματα της κοινωνίας, συμπεριλαμβανομένου του σχολείου, της οικογένειας, της ομάδας των ομηλίκων και της κοινότητας και,

Οι θεραπευτικές παρεμβάσεις προκειμένου να είναι αποτελεσματικές πρέπει να συμπεριλάβουν την οικογένεια, το σχολείο και τους φορείς που δραστηριοποιούνται στην τοπική κοινότητα στην οποία το παιδί θα επιστρέψει τελικά. Η απομόνωση των παιδιών, η αποστασιοποίηση από το πρόβλημα, η αδιαφορία και η παραδειγματική τιμωρία δεν βοηθούν σε καμία περίπτωση.

Ναρκο-πέδιο οι φυλακές ανηλίκων

Το προφίλ των ανηλίκων που κρατούνται στα σωφρονιστικά ιδρύματα της χώρας αλλά και τις συνθήκες κράτησής τους φέρνει στο φως έρευνα που πραγματοποίησε το ΚΕΘΕΑ.

Για ποια αδικήματα κρατούνται

Η έρευνα πραγματοποιήθηκε με στόχο να εκτιμηθούν οι διαστάσεις της χρήσης παράνομων ουσιών στα καταστήματα κράτησης ανηλίκων. Οι αριθμοί ήταν αποκαλυπτικοί: Δύο στους πέντε έχουν κάνει συστηματική και τρεις στους πέντε περιστασιακή χρήση ναρκωτικών. Ποσοστό 11,2% ανέφερε ότι έχει κάνει χρήση εντός της φυλακής, ενώ τρεις στους 10 παραδέχτηκαν την ύπαρξη ναρκωτικών στα κελιά. Στους κρατούμενους παρατηρήθηκαν υψηλά ποσοστά χρήσης κοκαΐνης σε σχέση με τους έφηβους χρήστες εκτός φυλακής.

Στις αρχές του χρόνου στις φυλακές ανηλίκων της χώρας κρατούνταν, σύμφωνα με το υπουργείο Δικαιοσύνης, 587 νέοι παραβάτες, η πλειονότητα των οποίων ήταν αλλοδαποί. Το γεγονός αποδίδεται στη μεγαλύτερη έκθεσή τους στο ποινικό σύστημα λόγω της παράνομης μετανάστευσης, και στη συχνότερη απουσία οικογενειακού περιβάλλοντος. Ελληνική εθνικότητα είχε το 20,7% των κρατουμένων, αλβανική το 21,4%, αλγερινή το 20,4%, ενώ το 7% προερχόταν από το Πακιστάν.

Μορφωτικό επίπεδο

Χαμηλού μορφωτικού επιπέδου αποδείχθηκε, όπως αναμενόταν, η πλειονότητα των κρατουμένων. Μόλις το 10,9% είχε ολοκληρώσει τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, το 41,8% την Υποχρεωτική Εκπαίδευση, ενώ ποσοστό 8,5% δεν είχε παρακολουθήσει καθόλου σχολείο. Παρ' όλα αυτά, στα ερωτηματολόγια που απάντησαν οι νέοι παραβάτες τόνισαν τη σημασία του σχολείου τόσο σε εκπαιδευτικό όσο και σε υποστηρικτικό επίπεδο.

Αναλύοντας τα στοιχεία το ΚΕΘΕΑ διαπιστώνει πως η φυλακή δεν προετοιμάζει τους νέους για την ομαλή κοινωνική ενσωμάτωση, ενώ ως προς τη χρήση ναρκωτικών επισημαίνει ότι ένα θεραπευτικό πρόγραμμα σε καταστήματα κράτησης θα πρέπει να είναι ανοικτό στην κοινωνία και όχι συνδεδεμένο με το σωφρονιστικό σύστημα, όπως συμβαίνει σήμερα.

Η σκληρή πραγματικότητα των Φυλακών Ανηλίκων Αυλώνα

Στις Φυλακές Ανηλίκων του Αυλώνα ζουν 410 ανήλικοι την ίδια ώρα που οι Φυλακές μπορούν να αντέξουν όχι πάνω από 250 άτομα.

Όπως αναφέρει το δημοσίευμα του RHEME.gr, μέχρι πριν από λίγο καιρό ο ύπνος στις Φυλακές Ανηλίκων Αυλώνα γινόταν με βάρδιες. Δεν χωράγανε όλοι οι πιτσιρικάδες στα κρεβάτια. Κάποιοι έπρεπε να μείνουν ξύπνιοι.

"Βαρδιούχος έχει διατελέσει και ο Πομάκος ο Arif. Μπήκε μέσα γιατί έκλεψε μια τσάντα με ένα κινητό και 150 ευρώ. Διαβάζω στην Εφημερίδα Ασωπός: "το θύμα της... μεγάλης αυτής ληστείας, στο οποίο μάλιστα επεστράφησαν τα κλεμμένα, ενημερώθηκε ότι αν στη μήνυση του ανέφερε και το ευτελές ποσό, το παιδί θα φορτωνόταν άλλα δύο χρόνια φυλακή. Κι εκείνο με 'ελαφρά την καρδιά' συναίνεσε. Ο ποινικός λαϊκισμός που αφήνει στο απυρόβλητο τους ισχυρούς με τις αρπαχτές των εκατομμυρίων ευρώ και καταδιώκει τον φτωχό και περιθωριακό σε όλο του το μεγαλείο".

Παράλληλα, γίνεται αναφορά και σε έναν ιδιαίτερο έγκλειστο, έναν αριστούχο μαθητή Λυκείου από τη Λιθουανία, ο οποίος κατάφερε μέσα από τις

φυλακές να πάρει το χάλκινο μετάλλιο σε διαγωνισμό της Ελληνικής Μαθηματικής Εταιρείας, μία πολύ σημαντική διάκριση, όχι όμως και για το ελληνικό σωφρονιστικό σύστημα που, έστω και με συνοδεία, δεν του επέτρεψε να παραλάβει το βραβείο του!

Αντ' αυτού το έκανε ο Λυκειάρχης του με δάκρυα στα μάτια. Κατόπιν οργανώθηκε στη φυλακή μια μικρή τελετή για τον ανήλικο κρατούμενο όπου του παραδόθηκε το βραβείο.

"Πριν μπω στην φυλακή είχα γνωστούς που είχαν περάσει την πόρτα των ανηλίκων πριν από μένα. Μου είχαν πει πως η φυλακή δεν είναι τίποτα, ότι υπάρχει μέσα PLAY STATION, κινητά τηλέφωνα, αλκοόλ και άλλα διάφορα. Κατά την εισαγωγή μου στη φυλακή είδα από το πρώτο κιόλας λεπτό πράγματα που ο ανθρώπινος νους δεν μπορεί να τα χωρέσει. Όπως για παράδειγμα λόγω των άγραφων νόμων της φυλακής, όποιος καινούργιος μπαίνει μέσα στη φυλακή να ξυλοκοπείται από τους συγκρατούμενους του μέχρι τελικής πτώσης για να δουν οι συγκρατούμενοι αν την επόμενη μέρα θα τους καρφώσει στην αστυνομία. Αυτό ίσχυε μέχρι και πριν λίγα χρόνια, όποιος δεν είχε γνωστό κρατούμενο θα έτρωγε ξύλο, θα του έπαιρναν τα πράγματα (ρούχα, χρήματα από τον λογαριασμό, τηλεκάρτες, τσιγάρα) και όλα αυτά βέβαια με την διακριτική ανοχή της υπηρεσίας. Μέσα στη φυλακή σιγά σιγά άρχισα να κάνω παρέες με διάφορους κρατούμενους διαφόρων εθνικοτήτων και διαφόρων αδικημάτων. Σιγά σιγά άρχισα να εγκλιματίζομαι περισσότερο και να θέλω να κάνω πιο πολλά παράνομα πράγματα όταν θα βγω έξω", περιγράφει στην ιστοσελίδα ένας πρώην κρατούμενος των Φυλακών Ανηλίκων του Αυλώνα που σήμερα –ενήλικος πια– εκτίει ποινή κάθειρξης 19 ετών για ένοπλη ληστεία, στην εφημερίδα των Κρατουμένων "ΥΠΑΡΧΟΥΜΕ ΚΑΙ... ΕΜΕΙΣ" που εκδίδει το 2ο Σχολείο Δεύτερης Ευκαιρίας των Φυλακών Λάρισας.

Η μαρτυρία του κρατούμενου για το πόσο καλά "εκπαιδεύτηκε" στις φυλακές επιβεβαιώνεται από τα επίσημα στοιχεία: το ποσοστό εγκληματικότητας ενηλίκων κρατούμενων που έχουν εκτίσει ποινή ως ανήλικοι, αγγίζει το 40%!

Περιεχόμενα 2^{ης} Ομάδας

	σελ.
Το Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων (ΚΕΘΕΑ)	16
Φυλακές Ανηλίκων και παραβατική συμπεριφορά εφήβων	18
Αίτια παραβατικής συμπεριφοράς εφήβων	19
Παρέμβαση και θεραπεία	21
Ναρκο-πέδιο οι φυλακές ανηλίκων	22
Μορφωτικό επίπεδο	23
Η σκληρή πραγματικότητα των Φυλακών Ανηλίκων Αυλώνα	24
«Χοντραίνει» το παιχνίδι με τους ανήλικους παραβάτες	26

3η Ομάδα

Γιατί οι νέοι μας χάνονται στην άσφαλτο

Κατερίνα Σκαρλή
Ντούνη Σοφία
Μπάρε Αντώνης

Τροχαία ατυχήματα

Τροχαία ατυχήματα αποκαλούνται αυτά που συμβαίνουν επί του οδικού δικτύου. Μπορεί να εμπεριέχουν υλικές ζημιές ή και τραυματισμό ανθρώπων ή ζώων. Τροχαία δυστυχήματα αποκαλούνται τα ατυχήματα επί οδικού δικτύου, που απαραίτητως εμπεριέχουν και θάνατο ανθρώπων. Τα τροχαία ατυχήματα εκτιμάται διεθνώς ότι αποτελούν την **τρίτη αιτία θανάτου**, μετά τις καρδιοπάθειες και τον καρκίνο.

Μάλιστα, θα έλεγε κανείς, ότι οι θάνατοι από τροχαία ατυχήματα είναι περισσότερο οδυνηροί από οποιαδήποτε άλλη αιτία και αυτό γιατί θύματα των τροχών είναι κατά κανόνα άτομα υγιή, ζωντανά και δραστήρια, μέχρι βεβαίως, τη στιγμή που θα συμβεί το μοιραίο ατύχημα. Είναι δε ακόμα τραγικότερα τα ατυχήματα αυτά, όταν έχουν σαν αποτέλεσμα το "ξεκλήρισμα" ολόκληρων οικογενειών. Η χώρα μας, δυστυχώς, εμφανίζει υψηλό δείκτη τροχαίων ατυχημάτων με αυξητικές μάλιστα τάσεις. Κάθε χρόνο, περίπου 2.500 άνθρωποι χάνουν τη ζωή τους σε τροχαία ατυχήματα και περισσότεροι από 30.000 τραυματίζονται σοβαρά ή ελαφρά. Σχηματικά θα λέγαμε ότι κάθε χρόνο οι κάτοικοι μιας κωμόπολης της Ελλάδας των 2.500 κατοίκων χάνονται σε τροχαία ατυχήματα, ενώ οι κάτοικοι μιας επαρχιούπολης 30.000 ατόμων, τραυματίζονται σοβαρά ή ελαφρά. Ας δούμε τώρα το ζήτημα από άλλη οπτική γωνία, για τη σύγκριση σχετικών μεγεθών. Σε όλη τη χώρα οι ανθρωποκτονίες και οι απόπειρες ανθρωποκτονιών, οι οποίες, όπως είναι φυσικό, συγκλονίζουν την κοινή γνώμη και "κοσμούν" τις πρώτες σελίδες των εφημερίδων, λόγω της βιαιότητάς τους, δεν ξεπερνούν τις 200 κατ' έτος. Ομοίως, τα εργατικά ατυχήματα, που έχουν σαν αποτέλεσμα το θάνατο ή τη διαρκή ανικανότητα, δεν υπερβαίνουν τα 150. Τα τροχαία ατυχήματα αποτελούν σε όλο τον κόσμο σοβαρότατο πρόβλημα δημόσιας υγείας.

Ατύχημα στον κεντρικό δρόμο Αλιβερίου

Τροχαία ατυχήματα στην Ελλάδα

Τα τροχαία ατυχήματα αποτελούν σε όλο τον κόσμο σοβαρότατα πρόβλημα δημόσιας υγείας. Στην Ελλάδα οι θάνατοι από τροχαία ατυχήματα είναι σχεδόν δυό φορές πιο συχνόι απ 'ότι παγκοσμίως. Έχουμε 2.000 θανάτους, 4.000 βαριά και 30.000 ελαφρά τραυματισμένους κατά μέσο όρο το χρόνο. Από τους νεκρούς και τους τραυματίες το 1/3 είναι παιδιά. Το τραγικό αυτό γεγονός γίνεται ακόμα χειρότερο αν υπολογίσει κανένας ότι πέρα από τους θανάτους πολλοί από τους τραυματίες μένουν ανάπηροι, και μάλιστα σε μικρή ηλικία.

Τα τροχαία ατυχήματα δεν τα δημιουργεί η κακιά ώρα ή η κακοτυχία. Είναι αποτέλεσμα πολλών παραγόντων, όπως το ανθρώπινο λάθος, η αμέλεια, η απεισκευψία, η περιφρόνηση του κινδύνου, η άγνοια κ.λ.π., και σ' αυτούς τους παράγοντες έχουμε υποχρέωση να παρέμβουμε. Στην Ελλάδα πολύ λίγα μέτρα πρόληψης είναι υποχρεωτικά με νόμους, αλλά και για όσα έχουν θεσπιστεί νόμοι, πάλι δεν τηρούνται.

Παράγοντες που επηρεάζουν την πρόκληση τροχαίων ατυχημάτων στα παιδιά

Οι παράγοντες που επηρεάζουν την πρόκληση τροχαίων ατυχημάτων στα παιδιά έχουν σχέση:

- 1. Με το ίδιο το παιδί, την ηλικία του και τις φυσικές αδυναμίες της** (το χαμηλό ανάστημα, το μικρότερο οπτικό πεδίο, τη νευρολογική του ανωριμότητα, την αδυναμία γνώσης των σημάτων, την παρορμητικότητα και ακόμα και τη γοητεία που προκαλεί ο κίνδυνος).
- 2. Το περιβάλλον του παιδιού, τους γονείς και τους δασκάλους του, την επίβλεψη και την εκπαίδευση που του παρέχουν.**
- 3. Την κατάσταση του οδικού δικτύου της χώρας** (το σχεδιασμό των δρόμων, τη σηματοδότηση, τη δόμηση κ.λ.π.). Σημειώνεται ότι στην Ελλάδα μόνο στο 10% του οδικού δικτύου μπορούν να αναπτυχθούν με ασφάλεια ταχύτητες μεγαλύτερες από 80 χιλιόμετρα την ώρα.
- 4. Τις αδυναμίες των οδηγών** (επιπολαιότητα, ανεπαρκής εκπαίδευση, κακή συντήρηση των οχημάτων και μη τήρηση των κανόνων του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας).
Το παιδί μπορεί να γίνει θύμα τροχαίου είτε ως πεζός στους δρόμους, είτε ως επιβάτης μεταφορικού μέσου, ή ακόμα ως ποδηλάτης και στην εφηβεία ως οδηγός.

A. Το παιδί πεζός

Το 30% των νεκρών από τροχαία ατυχήματα στην Ελλάδα είναι πεζοί και κυρίως παιδιά και έφηβοι. Το παιδί ως πεζός μειονεκτεί σημαντικά σε σχέση με τους ενήλικους εξαιτίας φυσικών αδυναμιών, γι' αυτό χρειάζεται **εκπαίδευση και επιτήρηση**.

Το παράδειγμα των ενηλίκων είναι το καλύτερο εκπαιδευτικό εργαλείο. Καλό είναι να διδάσκονται τα παιδιά από πολύ μικρά τους κανόνες κυκλοφοριακής αγωγής και να μάθουν σιγά σιγά να αναγνωρίζουν τα σήματα της Τροχαίας. Σημαντική είναι και η κατανόηση των εννοιών απόσταση, ταχύτητα και ήχος, που όμως προϋποθέτει νευρολογική ωριμότητα, η οποία αποκτάται βαθμιαία. Κρατάμε, λοιπόν, πάντα το χέρι των παιδιών που συνοδεύουμε και περπατάμε σωστά, πάντα στο πεζοδρόμιο, σεβόμενοι όλους τους κανόνες. Για παράδειγμα, δεν διασχίζουμε δρόμο στις διαβάσεις πεζών αν δεν ανάψει πράσινο, ακόμα κι αν ο δρόμος είναι έρημος. Αν δεν υπάρχει φωτεινός σηματοδότης, σταματάμε στην άκρη του πεζοδρομίου, βρίσκουμε ένα ασφαλές σημείο, ελέγχουμε οπτικά και ακουστικά προς όλες τις

κατευθύνσεις για οχήματα και όταν ο δρόμος είναι ελεύθερος τον διασχίζουμε γρήγορα και κάθετα.

Ειδικότερα ως προς τις ηλικίες των παιδιών:

Παιδιά μικρότερα των 8 χρόνων δεν πρέπει να κυκλοφορούν ποτέ μόνα τους στους δρόμους και έχουν ανάγκη από αυστηρή και συνεχή επιτήρηση.

Παιδιά μεγαλύτερα των 9 χρόνων, μετά από καλή εκπαίδευση, μπορούν να κυκλοφορούν μόνα τους ή και να διασχίζουν γνωστούς και όχι πολυσύχναστους δρόμους ή δρόμους πολυσύχναστους που έχουν καλή σηματοδότηση.

Παιδιά άνω των 12 χρόνων -αλλά όχι μικρότερα- διαθέτουν πια τις δυνατότητες να συμπεριφέρονται στους δρόμους σωστά, όπως και οι ενήλικοι.

Ενδεικτικά αναφέρονται τα ατυχήματα που συνέβησαν στην περιοχή ευθύνης του Τμήματος Τροχαίας Μυτιλήνης από το έτος 2004 έως και τον Απρίλιο του 2007 τα οποία προκλήθηκαν από τις παραπάνω αναφερθείσες επικίνδυνες παραβάσεις:

-Υπερβολική ταχύτητα.

Από υπερβολική ταχύτητα προκλήθηκαν 11 τροχαία ατυχήματα σωματικών βλαβών.

-Παραβίαση προτεραιότητας.

Από παραβίαση προτεραιότητας προκλήθηκαν 42 τροχαία ατυχήματα σωματικών βλαβών.

-Είσοδος στο αντίθετο ρεύμα κυκλοφορίας.

Από την είσοδο στο αντίθετο ρεύμα κυκλοφορίας προκλήθηκαν 26 τροχαία ατυχήματα σωματικών βλαβών

-Οδήγηση σε κατάσταση μέθης.

Υπό την επήρεια μέθης προκλήθηκαν 18 τροχαία ατυχήματα σωματικών βλαβών.

Έλλειψη προσοχής - Απόσπαση προσοχής – κόπωση οδηγού.

Τα περισσότερα τροχαία ατυχήματα έχουν προκληθεί λόγω έλλειψης προσοχής.

Συγκεκριμένα 80 τροχαία ατυχήματα σωματικών βλαβών οφείλονται στην έλλειψη και μη εντεταμένη προσοχή των οδηγών.

3^η Ομάδα: Γιατί οι νέοι μας χάνονται στην άσφαλτο

Ερωτηματολόγιο

1. Έχεις μηχανάκι;
 - α. Ναι
 - β. Όχι
 - γ. Θα ήθελα να πάρω
2. Γιατί το πήρες ή το θέλεις;
 - α. για μετακίνηση
 - β. για βόλτες
 - γ. άλλο _____
3. Πώς το απέκτησες;
 - α. Με δικά μου λεφτά
 - β. μου το πήραν οι γονείς μου
 - γ. άλλο _____
4. Όταν οδηγάς φοράς κράνος;
 - α. Ναι
 - β. Όχι
 - γ. θέλω να πάρω
 - δ. δε θέλω
5. Έχεις δίπλωμα;
 - α. Ναι
 - β. Όχι
6. Έχεις πάρει μέρος σε κόντρες;
 - α. Ναι
 - β. Όχι
 - γ. θέλω να πάρω
 - δ. δε θέλω
7. Γιατί πρέπει να τηρούμε τον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας;

8. Εσύ παραβιάζεις τον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας;
 - α. Ναι
 - β. Όχι
 - γ. μερικές φορές
9. Σ' έχει σταματήσει η Τροχαία ποτέ για έλεγχο;
 - α. Ναι
 - β. Όχι
10. Έχεις μπει σε αυτοκίνητο κάποιου που δεν έχει δίπλωμα;
 - α. Ναι
 - β. Όχι
 - γ. αναλόγως τον οδηγό
11. Έχεις ανέβει σε μηχανή κάποιου που δεν έχει δίπλωμα;
 - α. Ναι
 - β. Όχι
 - γ. αναλόγως τον οδηγό
12. Ποιο μέσο μεταφοράς προτιμάς;
 - α. αυτοκίνητο
 - β. μηχανάκι
 - γ. ποδήλατο
 - δ. Μέσα Μαζικής Μεταφοράς
13. Ποιο μέσο μεταφοράς θεωρείς πιο ασφαλές;
 - α. αυτοκίνητο
 - β. μηχανάκι
 - γ. ποδήλατο
 - δ. Μέσα Μαζικής Μεταφοράς
14. Έχει τύχει να είσαι μπροστά σε κάποιο ατύχημα;
 - α. Ναι
 - β. Όχι
15. Αν ναι, ήταν θανατηφόρο;
 - α. Ναι
 - β. Όχι
16. Θα κατανάλωνες αλκοόλ αν έπρεπε μετά να οδηγήσεις;
 - α. Ναι
 - β. Όχι
 - γ. με μέτρο
17. Ποιος πιστεύεις ότι ευθύνεται για τα θανατηφόρα ατυχήματα;
 - α. η ταχύτητα
 - β. η κακή συντήρηση των δρόμων
 - γ. η ελλιπής σηματοδότηση
 - δ. η μη τήρηση Κ.Ο.Κ.
 - ε. άλλη αιτία: _____
18. Τι νομίζεις ότι πρέπει να κάνουμε για την πρόληψη των τροχαίων ατυχημάτων;

3^η Ομάδα: Γιατί οι νέοι μας χάνονται στην άσφαλτο

Ερωτηματολόγιο (20 2^ο ΓΕΛ)

- 1. Έχεις μηχανάκι;**
α. Ναι 14 β. Όχι 5 γ. Θα ήθελα να πάρω 1
- 19. Γιατί το πήρες;**
α. για μετακίνηση 6 β. για βόλτες 10 γ. άλλο 4
- 20. Πώς το απέκτησες;**
α. Με δικά μου λεφτά 14 β. μου το πήραν οι γονείς μου 2 γ. άλλο 4
- 21. Όταν οδηγάς φοράς κράνος;**
α. Ναι 8 β. Όχι 9 γ. θέλω να πάρω 1 δ. δε θέλω 2
- 22. Έχεις δίπλωμα;**
α. Ναι 4 β. Όχι 16
- 23. Έχεις πάρει μέρος σε κόντρες;**
α. Ναι 12 β. Όχι 3 γ. θέλω να πάρω 3 δ. δε θέλω 2
- 24. Γιατί πρέπει να τηρούμε τον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας;**
Πρέπει να τηρούμε τον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας γιατί έτσι μπορούμε να προστατεύσουμε τον εαυτό μας από την υπερβολική ταχύτητα που προκαλεί θανατηφόρα και μη ατυχήματα.
- 25. Εσύ παραβιάζεις τον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας;**
α. Ναι 3 β. Όχι 10 γ. μερικές φορές 7
- 26. Σ' έχει σταματήσει η Τροχαία ποτέ για έλεγχο;**
α. Ναι 13 β. Όχι 7
- 27. Έχεις μπει σε αυτοκίνητο κάποιου που δεν έχει δίπλωμα;**
α. Ναι 11 β. Όχι 7 γ. αναλόγως τον οδηγό 2
- 28. Έχεις ανέβει σε μηχανή κάποιου που δεν έχει δίπλωμα;**
α. Ναι 6 β. Όχι 8 γ. αναλόγως τον οδηγό 6
- 29. Ποιο μέσο μεταφοράς προτιμάς;**
α. αυτοκίνητο 10 β. μηχανάκι 5 γ. ποδήλατο 2 δ. Μέσα Μαζικής Μεταφοράς 3
- 30. Ποιο μέσο μεταφοράς θεωρείς πιο ασφαλές;**
α. αυτοκίνητο 12 β. μηχανάκι 12 γ. ποδήλατο 2 δ. Μέσα Μαζικής Μεταφοράς 4
- 31. Έχει τύχει να είσαι μπροστά σε κάποιο ατύχημα;**
α. Ναι 14 β. Όχι 6
- 32. Αν ναι, ήταν θανατηφόρο;**
α. Ναι 4 β. Όχι 10
- 33. Θα κατανάλωνες αλκοόλ αν έπρεπε μετά να οδηγήσεις;**
α. Ναι 1 β. Όχι 4 γ. με μέτρο 10
- 34. Ποιος πιστεύεις ότι ευθύνεται για τα θανατηφόρα ατυχήματα;**
α. η ταχύτητα 14 β. η κακή συντήρηση των δρόμων 2
γ. η ελλιπής σηματοδότηση 1 δ. η μη τήρηση του Κ.Ο.Κ. 3

35. Τι νομίζεις ότι πρέπει να κάνουμε για την πρόληψη των τροχαίων ατυχημάτων;

- Θα πρέπει να βάλουν πάνω στην ασφαλτο τα λεγόμενα «σαμάρια» για να μειώνουν οι οδηγοί ταχύτητα.
- Η Αστυνομία να κάνει περισσότερους ελέγχους στους δρόμους, κυρίως τη νύχτα.
- Θα πρέπει να φοράμε ζώνη ασφαλείας ή κράνος.
- Μετά από κάποια ηλικία, δηλαδή άνω των 64 να καταθέτει το δίπλωμα ο οδηγός.
- Να σταματήσουν οι νέοι την επιδειξιμανία, το αλκοόλ, τα ναρκωτικά, την υπερβολική ταχύτητα.

3^η Ομάδα: Γιατί οι νέοι μας χάνονται στην άσφαλτο

Ερωτηματολόγιο (16 ΕΠΑΛ)

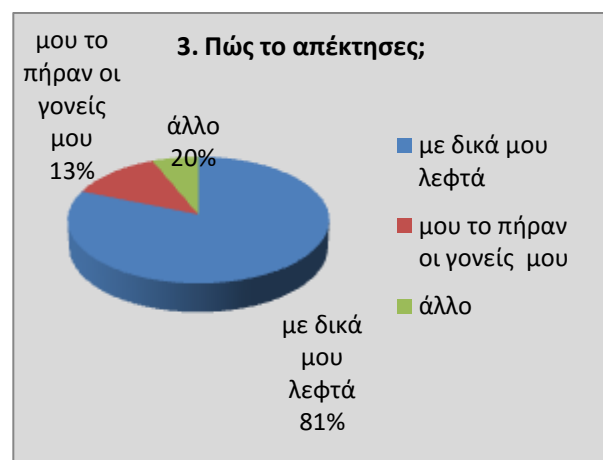
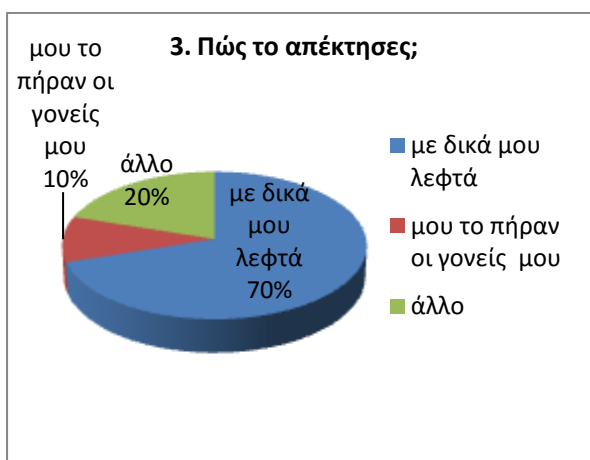
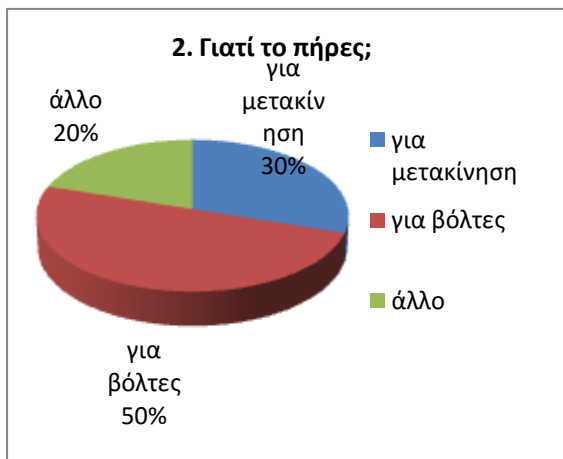
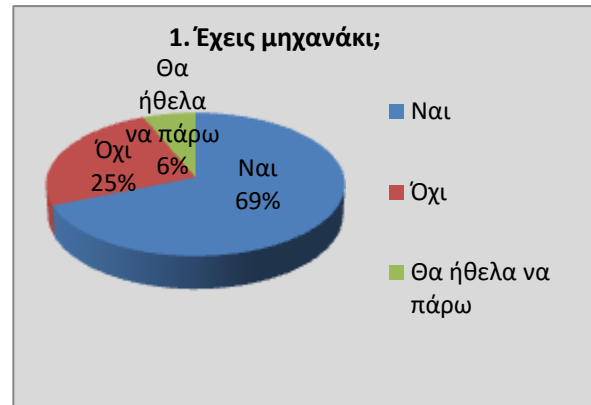
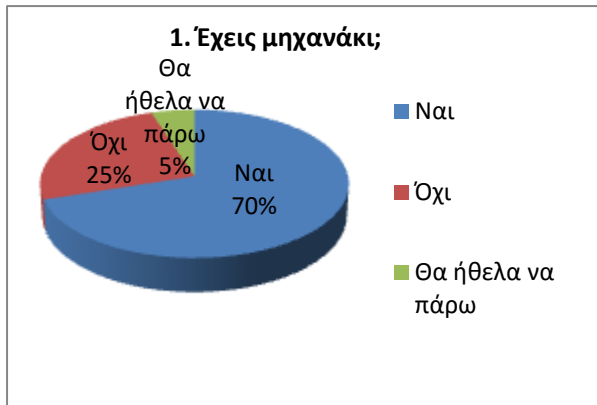
1. Έχεις μηχανάκι;
α. Ναι 11 β. Όχι 4 γ. Θα ήθελα να πάρω 1
2. Γιατί το πήρες;
α. για μετακίνηση 2 β. για βόλτες 9 γ. Άλλο 2
3. Πώς το απέκτησες;
α. Με δικά μου λεφτά 13 β. μου το πήραν οι γονείς μου 2 γ. άλλο 1
4. Όταν οδηγάς φοράς κράνος;
α. Ναι 9 β. Όχι 7 γ. θέλω να πάρω δ. δε θέλω
5. Έχεις δίπλωμα;
α. Ναι 3 β. Όχι 13
6. Έχεις πάρει μέρος σε κόντρες;
α. Ναι 10 β. Όχι 4 γ. θέλω να πάρω δ. δε θέλω 2
7. Γιατί πρέπει να τηρούμε τον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας;

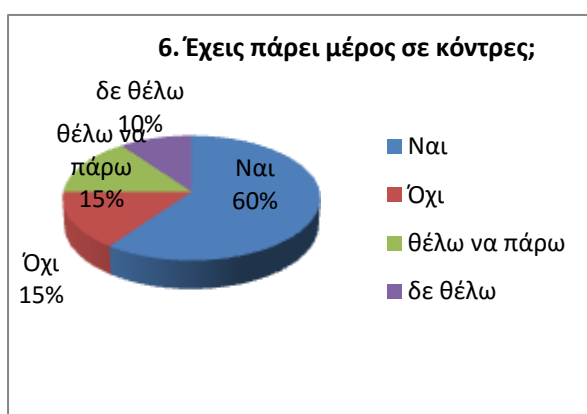
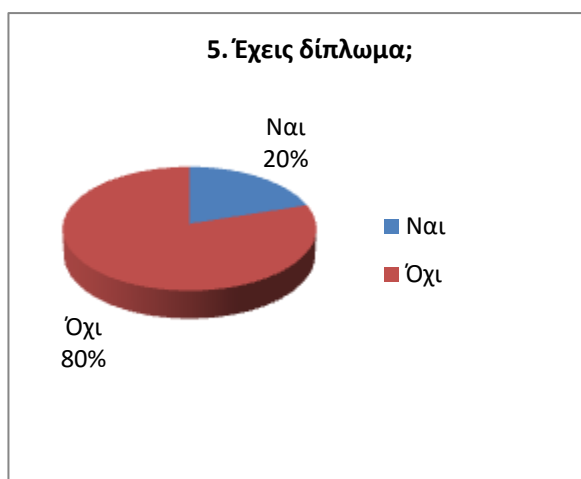
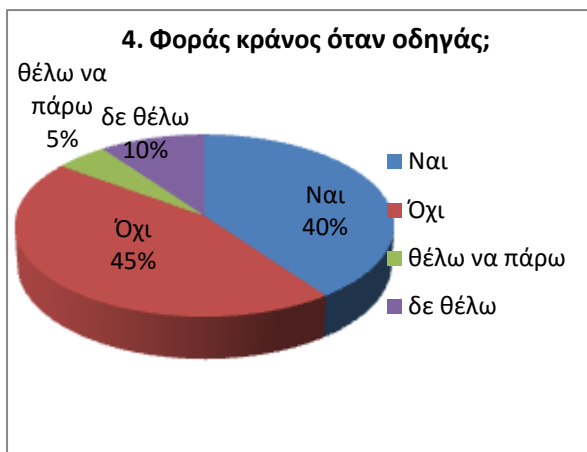
8. Εσύ παραβιάζεις τον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας;
α. Ναι 1 β. Όχι 9 γ. μερικές φορές 6
9. Σ' έχει σταματήσει η Τροχαία ποτέ για έλεγχο;
α. Ναι 10 β. Όχι 6
10. Έχεις μπει σε αυτοκίνητο κάποιου που δεν έχει δίπλωμα;
α. Ναι 9 β. Όχι 6 γ. αναλόγως τον οδηγό 1
11. Έχεις ανέβει σε μηχανή κάποιου που δεν έχει δίπλωμα;
α. Ναι 6 β. Όχι 6 γ. αναλόγως τον οδηγό 4
12. Ποιο μέσο μεταφοράς προτιμάς;
α. αυτοκίνητο β. μηχανάκι γ. ποδήλατο δ. Μέσα Μαζικής Μεταφοράς
13. Ποιο μέσο μεταφοράς θεωρείς πιο ασφαλές;
α. αυτοκίνητο 10 β. μηχανάκι 1 γ. ποδήλατο 2 δ. Μέσα Μαζικής Μεταφοράς 3
14. Έχει τύχει να είσαι μπροστά σε κάποιο ατύχημα;
α. Ναι 10 β. Όχι 6
15. Αν ναι, ήταν θανατηφόρο;
α. Ναι 4 β. Όχι 12
16. Θα κατανάλωνες αλκοόλ αν έπρεπε μετά να οδηγήσεις;
α. Ναι 1 β. Όχι 9 γ. με μέτρο 6
17. Ποιος πιστεύεις ότι ευθύνεται για τα θανατηφόρα ατυχήματα;
α. η ταχύτητα 10 β. η κακή συντήρηση των δρόμων 2 γ. η ελλιπής σηματοδότηση 1
δ. η μη τήρηση του Κ.Ο.Κ. 3
18. Τι νομίζεις ότι πρέπει να κάνουμε για την πρόληψη των τροχαίων ατυχημάτων;

3η Ομάδα: Γιατί οι νέοι μας χάνονται στην άσφαλτο

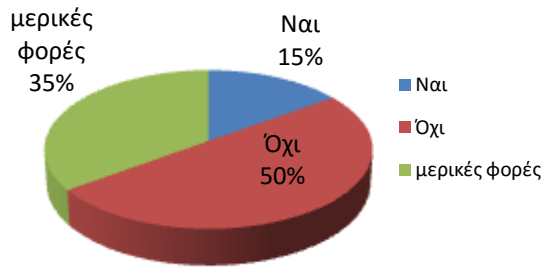
Ερωτηματολόγιο (20 2ο ΓΕΛ)

Ερωτηματολόγιο (16 ΕΠΑΛ)

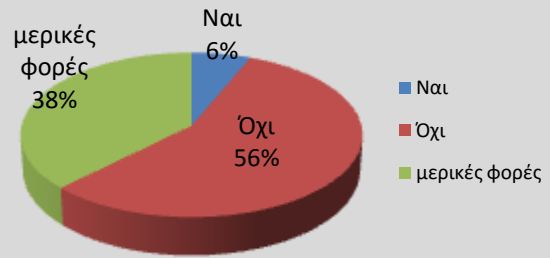

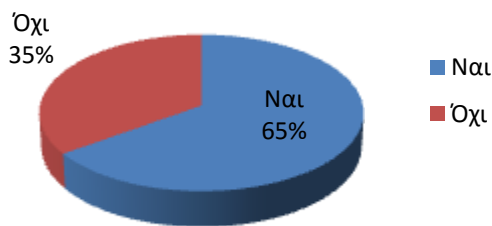
7. Έχεις παραβιάσει τον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας;

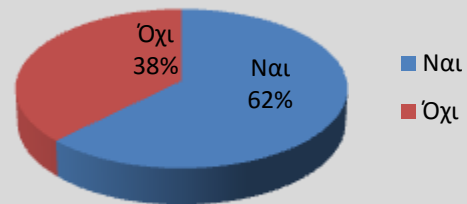
7. Έχεις παραβιάσει τον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας;

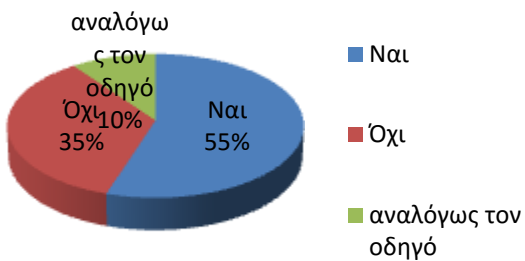
8. Σ' έχει σταματήσει η Τροχαία ποτέ για έλεγχο;

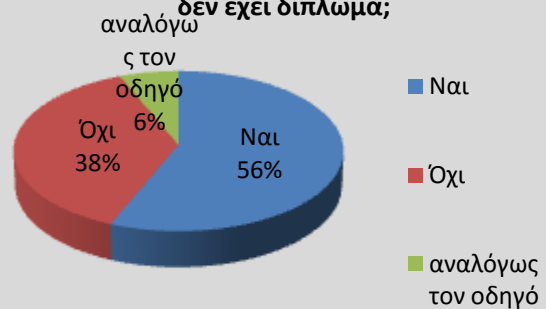
8. Σ' έχει σταματήσει η Τροχαία ποτέ για έλεγχο;

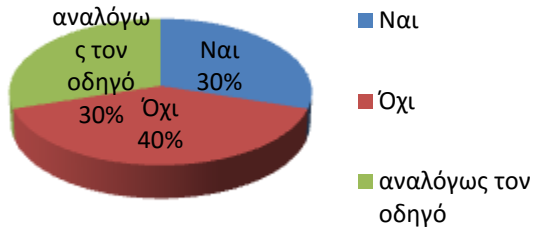
9. Έχεις μπει σε αυτοκίνητο κάποιου που δεν έχει δίπλωμα;

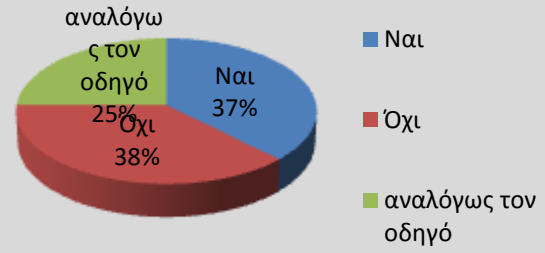
9. Έχεις μπει σε αυτοκίνητο κάποιου που δεν έχει δίπλωμα;

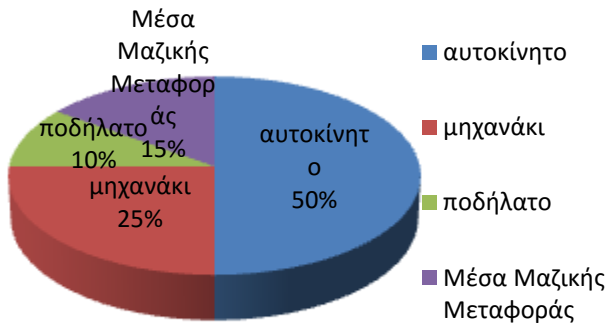
10. Έχεις ανέβει σε μηχανή κάποιου που δεν έχει δίπλωμα;

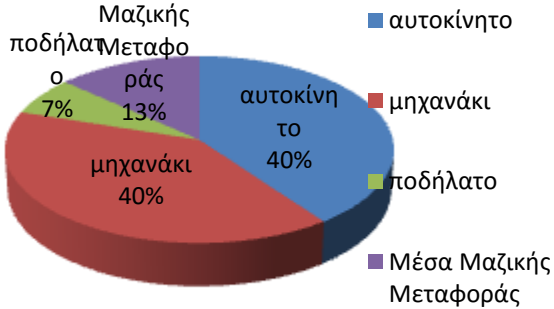
10. Έχεις ανέβει σε μηχανή κάποιου που δεν έχει δίπλωμα;

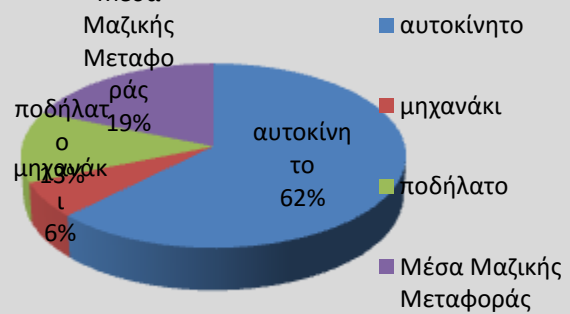
11. Ποιο μέσο μεταφοράς προτιμάς;

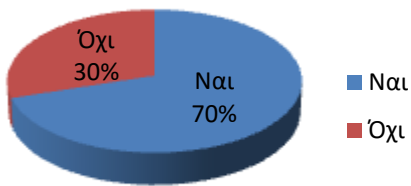
12. Ποιο μέσο μεταφοράς θεωρείς πιο ασφαλές;

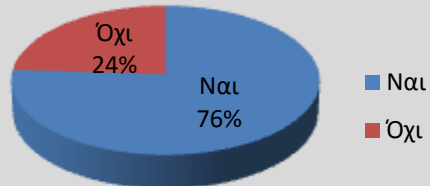
12. Ποιο μέσο μεταφοράς θεωρείς πιο ασφαλές;

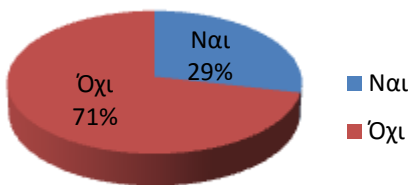
13. Έχει τύχει να είσαι μπροστά σε κάποιο ατύχημα;

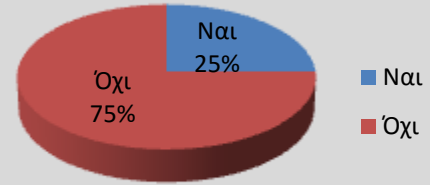
13. Έχει τύχει να είσαι μπροστά σε κάποιο ατύχημα;

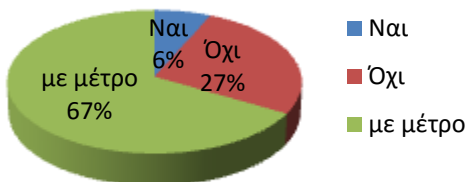
14. Αν ναι, ήταν θανατηφόρο;

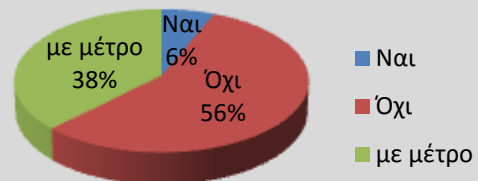
14. Αν ναι, ήταν θανατηφόρο;

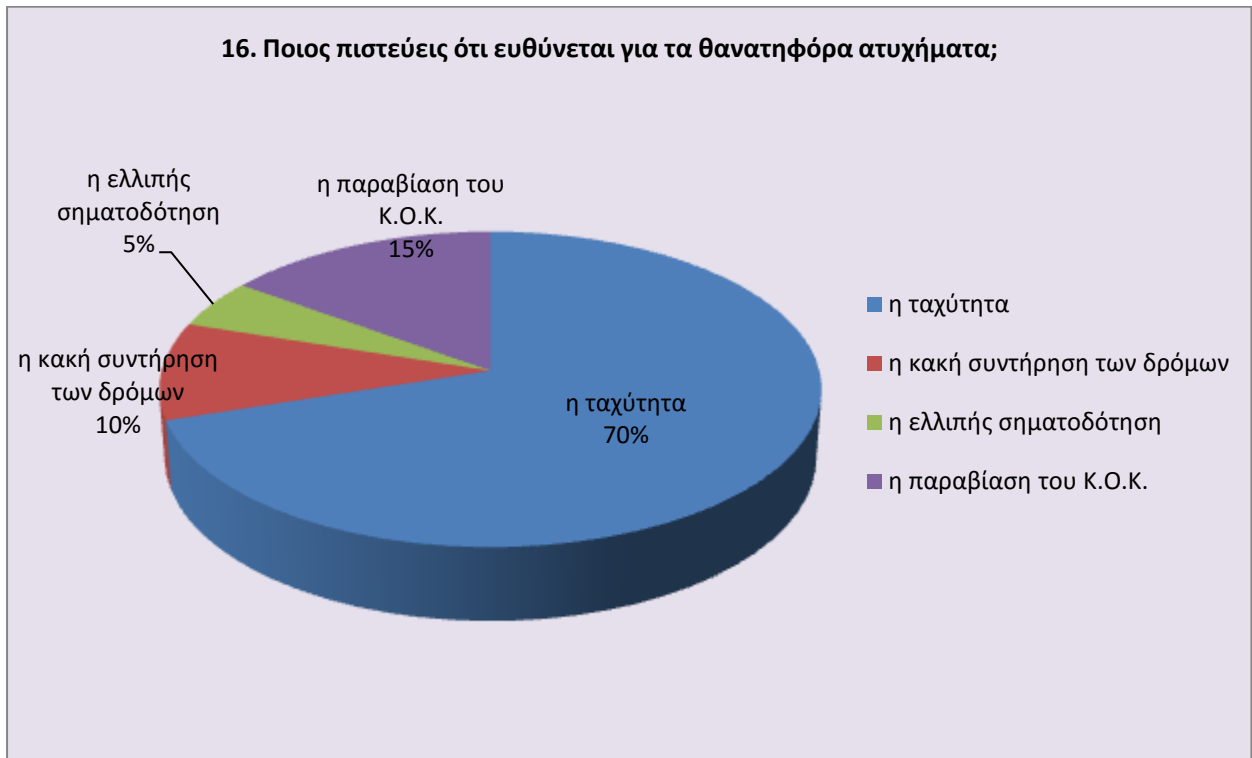
15. Θα καταναλώνες αλκοόλ αν έπρεπε μετά να οδηγήσεις;

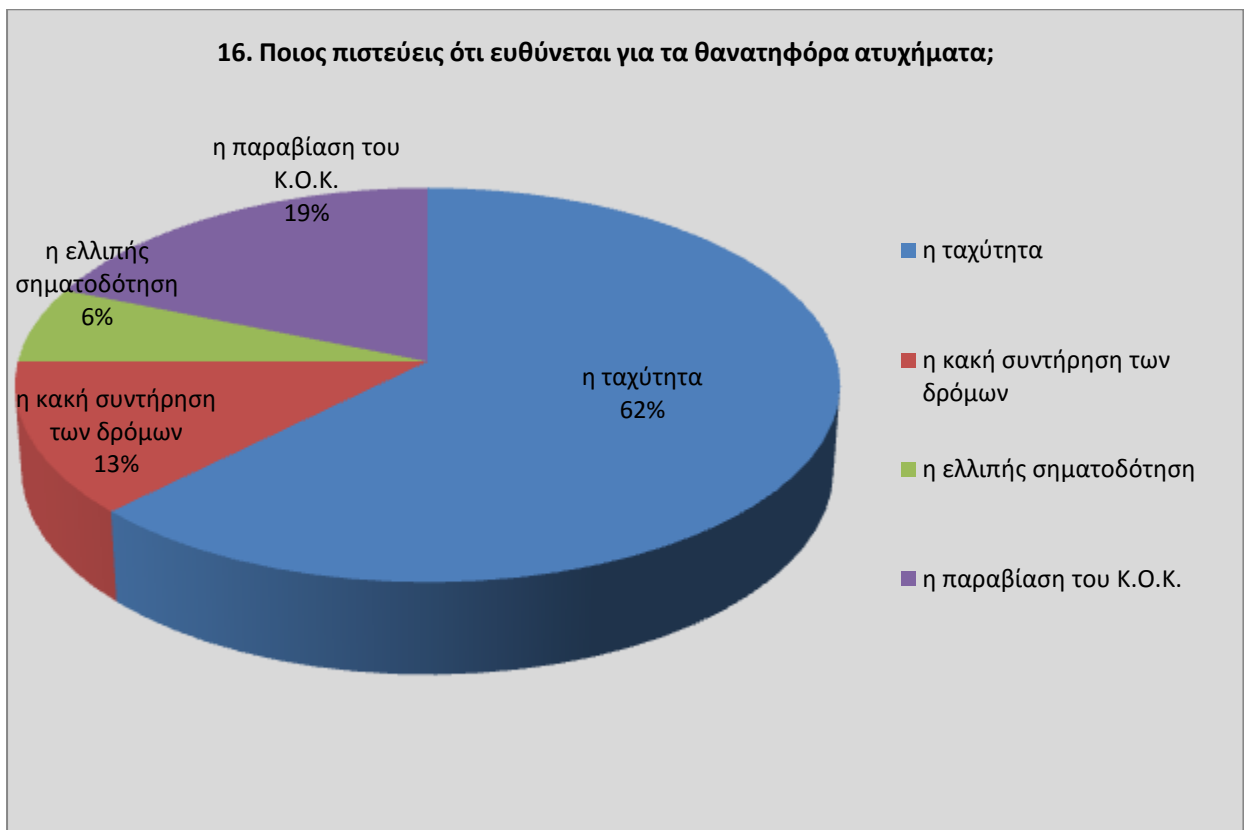
15. Θα καταναλώνες αλκοόλ αν έπρεπε μετά να οδηγήσεις;

Ερωτηματολόγιο (20 2ο ΓΕΛ)

Ερωτηματολόγιο (16 ΕΠΑΛ)

8 Ετοιμαστείτε να τα κερδίσετε αγοράζοντας τη «Γνώμη»

ΕΥΡΩΚΗ ΓΝΩΜΗ
Απόλυτη Εβδομαδιαία Εφημερίδα

ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΜΕ 19ΧΡΟΝΑ ΑΔΕΛΦΙΑ

Ξεψύχησε στην αγκαλιά της μάνας του

Ο Τζορτζ για το λαμόνι του

Καταδικάστηκε ο Δημήτρης

Κοινωνία

Αδελφοί - φωνές δάγκωσ ροβότσια

Καλλίγραμμα με τα σκεπάζονται

ΤΣΑΚΩΜΟΣ ΓΙΑ ΡΙΤΣΟ ΚΑΙ ΠΑΙΔΑΚΙΑ

Το δικαστήριο αποφασίζει για τον Ρίτσο και τα παιδιά

ΤΟ ΣΤΙΓΜΑ Ρίτσο: «Μην κλάς κι έναν άλλο... αλλά δεν κλάς γιατί ο Γιώργος...

ΕΥΡΩΚΗ ΓΝΩΜΗ
Απόλυτη Εβδομαδιαία Εφημερίδα

ΣΤΗΝ ΑΥΓΗ ΤΟΥ 2013 ΕΧΑΣΕ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ

ΘΡΗΝΟΣ για την Γιάννα

Πετάχτηκε στη Ρώμη για καφέ

ΚΑΙ ΤΟ ΔΑΚΡΟΣΕ ΔΕΙΞΕ

Παναγιώτ, πόνε τα πόδια γ

Δίνει τη μάχη της ζωής του

Ποδαρικό με 13 ευχές

Και τον το κροκόδειρο σκόνη, λέει Ντούμπος γύρω στα 40... Κουλάς δε συνάει!

ΕΥΡΩΚΗ ΓΝΩΜΗ
Απόλυτη Εβδομαδιαία Εφημερίδα

ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΜΕ ΝΙΟΪΑΝΤΡΟΥΣ

Θρύψαλα η ευτυχία τους

ΕΠΙΣΤΟΙ ΕΛΑΓΓΕΜΑΤΙΣ ΘΥΜΑΤΑ «ΛΕΡΠΙΤΣΗ»

Εμπλέξαν με απατεώνα

Αδέλφοι - φωνές δάγκωσ ροβότσια

Καλλίγραμμα με τα σκεπάζονται

Τύχη και φως

Ο σιωπός του κοσμάκη

ΤΟ ΣΤΙΓΜΑ Το ζευγάρι είναι... Μουλά και τον Νίκο... η Τζορτζ...

ΕΥΡΩΚΗ ΓΝΩΜΗ
Απόλυτη Εβδομαδιαία Εφημερίδα

Βόητα θανάτου

Ζητιάνες με παιδιά "δανεικά"

Ερωγές φάρμακ... Τζορτζ...

Ερωγές φάρμακ... Τζορτζ...

Ερωγές φάρμακ... Τζορτζ...

Ερωγές φάρμακ... Τζορτζ...

Ερωγές φάρμακ... Τζορτζ...

ΕΥΡΩΚΗ ΓΝΩΜΗ
Απόλυτη Εβδομαδιαία Εφημερίδα

Σέρπος κομάρντο ο Αδωνις

Καρφώθηκε σε τοίχο

Ο Νίκος βρήκε σκελετό

Ο Φίλιππος στη Μισο Λογκόρνι

ΤΟ ΣΤΙΓΜΑ Στις Νέες... η Τζορτζ...

Περιεχόμενα 3^{ης} Ομάδας

	<u>σελ.</u>
Τροχαία ατυχήματα	29
Τροχαία ατυχήματα στην Ελλάδα	30
Παράγοντες που επηρεάζουν την πρόκληση τροχαίων ατυχημάτων στα παιδιά	31
Ερωτηματολόγιο	33

4η Ομάδα

Παιδική εργασία και εκμετάλλευση

Τσώνη Γιολάντα
Τσώνη Ιωάννα

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Όσο η φτώχεια, η βία και η εκμετάλλευση των παιδιών ανθούν, τόσο θα εξακολουθούν να υπάρχουν παιδιά-λουλούδια που δεν μπορούν ν' ανθίσουν. Όσο τα παιδιά αντιμετωπίζονται ως αναλώσιμο είδος ή καύσιμη ύλη στη μηχανή του κέρδους και της «ανάπτυξης», τόσο θα δικαιώνεται η ρήση του ανθρωπιστή συγγραφέα Αλμπέρ Καμί:

«Αρνούμαι μέχρι θανάτου να αγαπήσω αυτόν τον κόσμο, όπου υπάρχουν παιδιά που βασανίζονται».

Η παιδική εκμετάλλευση είναι μία έννοια που συνδέεται, στη χώρα μας, με την παιδική εργασία, αλλά και με την παιδική πορνεία. Οι επτά σε κάθε εκατό Έλληνες, δήλωσαν ότι έχουν υπόψη τους κάποιο ή κάποια παιδιά που είχαν πέσει θύματα εκμετάλλευσης. Εξ όσων γνωρίζουν θύματα παιδικής εκμετάλλευσης οι μισοί (49,2%) αναφέρθηκαν σε περιστατικά παιδικής εργασίας, το 33,8% αναφέρθηκε σε περιστατικά πορνείας και το 15,4% σε άλλες μορφές εκμετάλλευσης. Ως πιο ευάλωτα στην παιδική εκμετάλλευση θεωρούνται τα παιδιά των μεταναστών/προσφύγων (45,4%), ακολουθούν τα παιδιά διαλυμένων οικογενειών 31,1% και τέλος αναφέρονται παιδιά των τσιγγάνων με ποσοστό 14,8%.Ο εξαναγκασμός από τους γονείς για ίδιο οικονομικό όφελος θεωρείται ως η σημαντικότερη αιτία για το φαινόμενο της παιδικής εργασίας (53,3%).Ως δεύτερη σε σημαντικότητα αιτία παιδικής εργασίας αναφέρεται η ύπαρξη οργανωμένων παράνομων κυκλωμάτων (26,6%).Η πλειοψηφία των Ελλήνων πιστεύει ότι τόσο οι περιπτώσεις της παιδικής εργασίας, όσο και οι περιπτώσεις της παιδικής πορνείας είναι τόσες πολλές στην χώρα μας, ώστε αποτελούν κοινωνικά προβλήματα. Ωστόσο, μόνο το 30,5% θεωρεί ότι η παιδική εκμετάλλευση στην Ελλάδα είναι μεγαλύτερη σε σχέση με τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι 7 περίπου στους 10 Έλληνες κρίνουν την νομοθεσία, που υπάρχει στη χώρα μας γύρω από το θέμα της παιδικής εκμετάλλευσης, ως ανεπαρκή.

Αυτή η εργασία έχει ως θέμα την παιδική εργασία και εκμετάλλευση. Ψάξαμε υλικό από το διαδίκτυο και επιλέξαμε ποια στοιχεία μας χρειάζονταν και τα χρησιμοποιήσαμε στην εργασία. Στην συνέχεια φτιάξαμε την εργασία σε μορφή word και δημιουργήσαμε κεφάλαια. Ύστερα φτιάξαμε τον πρόλογο και τα περιεχόμενα και ολοκληρώσαμε την εργασία μας. Η συνεργασία ήταν πολύ καλή και δεν υπήρξε κάποιο πρόβλημα. Αυτή η εργασία μας έμαθε πράγματα τα οποία δεν τα γνωρίζαμε και μας ευαισθητοποίησε πάνω στο θέμα της παιδικής εργασίας και εκμετάλλευσης. Μας άρεσε πάρα πολύ αυτό το θέμα με το οποίο ασχοληθήκαμε.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Η κακομεταχείριση των ανήλικων εργαζομένων

Καθημερινά σε όλο τον κόσμο υπάρχουν παιδιά που στερούνται της παιδικής τους ηλικίας, των δικαιωμάτων τους για ελευθερία καθώς και ασφάλεια και εκπαίδευση με συνέπεια να προδιαγράφεται για αυτά ένα μέλλον περιθωριοποίησης και κοινωνικού αποκλεισμού. Και αυτό, γιατί δεν τους δίνεται καν η δυνατότητα να αναπτύξουν τις ικανότητές τους και να διευρύνουν τις γνώσεις και τις δεξιότητές τους αλλά και την κοινωνική τους θέση μέσα από το σχολείο. Βασικά δικαιώματα του παιδιού, όπως το δικαίωμα στη μόρφωση και το δικαίωμα στο παιχνίδι, είναι άγνωστα γι' αυτά τα παιδιά. Κάποια παιδιά δουλεύουν σε θορυβώδη κι επικίνδυνα εργοστάσια, άλλα τα χωράφια από την αυγή ως το σούρουπο, άλλα είναι θύματα της βιομηχανίας της παιδικής πορνείας.

Σύμφωνα με στατιστικές της UNICEF στη Νότιο Σαχάρα της Αφρικής 1 στα 3 παιδιά είναι θύματα της παιδικής εργασίας· αυτό το ποσοστό αντιπροσωπεύει 69 εκατομμύρια παιδιά.

Στη Νότιο Ασία άλλα 44 εκατομμύρια παιδιά συμμετέχουν στην παιδική εργασία. Τα παιδιά που ζουν στις φτωχότερες οικογένειες και στις αγροτικές περιοχές είναι πλέον πιθανά να ασχοληθούν με την εργασία.

Στην Ελλάδα χωρίς να είναι γενικευμένο το φαινόμενο παιδικής εργασίας και κακομεταχείρισης, όλοι έχουμε δει τα παιδιά των φαναριών που έχουν υποχρεωθεί να δουλεύουν για να στηρίξουν υλικά ομάδες ενηλίκων που τα εκμεταλλεύονται. Σε πολλές περιπτώσεις έχει αποκαλυφθεί η εργασία παιδιών με επικίνδυνα μηχανήματα, μπορεί να είναι «αόρατα» σε μας, βρίσκονται όμως, να εργάζονται σε σπίτια ως βοηθοί, πίσω από τοίχους εργαστηρίων και σε χωράφια.

Η βιοπάλη και η κακομεταχείριση των ανήλικων εργαζομένων

Είναι παραμονή Χριστουγέννων του 2008. Η πόλη είναι στολισμένη, γιορτινή και όμορφη. Τα παιδιά είναι ήδη στους δρόμους και λένε τα κάλαντα. Παντού, ακούγονται οι ξέγνοιαστες και χαρούμενες φωνές τους. Όμως υπάρχει και η άλλη όψη των πραγμάτων όπου επικρατεί η δυστυχία, η φτώχεια, η βιοπάλη

και η κακομεταχείριση, κυρίως, των παιδιών, που εργάζονται κάτω από απάνθρωπες και επικίνδυνες συνθήκες για να μπορέσουν να επιβιώσουν. Πρόκειται για παιδιά φτωχών οικογενειών, ορφανά ή εγκαταλειμμένα απ' τους γονείς τους και παιδιά μεταναστών ή προσφύγων που αναγκάζονται να απαρνηθούν την ξεγνοιασιά της παιδικής ηλικίας, να βγουν στη βιοπάλη και να αντιμετωπίσουν αφόρητες καταστάσεις εκμετάλλευσης και καταπίεσης. Μια τέτοια περίπτωση αποτελούν και τα παιδιά που εργάζονται ως μαθητευόμενοι τεχνίτες σε ένα μεγάλο ξυλουργείο που βρίσκεται κοντά στο γραφείο μου. Είναι παιδιά Πακιστανών μεταναστών ηλικίας 12-15 χρονών που εργάζονται στο υπόγειο μιας πολυκατοικίας κάτω από άθλιες συνθήκες. Ο εργοδότης τους, τους αναγκάζει να εργάζονται πολλές ώρες ασταμάτητα, με χαμηλό μισθό και να σηκώνουν βαριά φορτία. Τους μιλάει πολύ άσχημα, τους συμπεριφέρεται πολύ σκληρά, χωρίς να κατανοεί τις ανάγκες τους σε αυτή την τόσο τρυφερή ηλικία. Βέβαια η περίπτωση αυτών των παιδιών δεν είναι η μοναδική. Η κακομεταχείριση και η εκμετάλλευση των ανήλικων εργαζόμενων είναι ένα διαχρονικό, κοινωνικό πρόβλημα που υπάρχει και στις μέρες μας, παρόλο που υπάρχουν νόμοι και διεθνείς οργανώσεις που προστατεύουν τα δικαιώματα των παιδιών. Είναι φανερό ότι τόσο το κράτος όσο και όλοι οι πολίτες πρέπει να ευαισθητοποιηθούμε και να βοηθήσουμε τα παιδιά αυτά να ζήσουν τη ζωή που δικαιούνται, όπως όλα τα άλλα παιδιά!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Παιδί

Παιδί ονομάζεται ο άνθρωπος από τη γέννηση μέχρι και την εφηβεία του. Ο νομικός ορισμός του παιδιού γενικά αναφέρεται στον ανήλικο, δηλαδή σε ένα πρόσωπο μικρότερο από την ηλικία ενηλικίωσης. Η λέξη παιδί μπορεί επίσης να περιγράφει τη σχέση των τέκνων σε σχέση με τους γονείς τους στα πλαίσια μίας οικογένειας ή να προσδιορίζει την συμμετοχή σε μία φυλή, γενιά ή θρησκεία. Μπορεί επίσης να προσδιορίζει την ισχυρή επιρροή που προκαλείται από ένα συγκεκριμένο χρόνο, τόπο ή περίσταση, όπως για παράδειγμα η έκφραση «*παιδί των λουλουδιών*», αναφερόμενη στην επιρροή που άσκησε η δεκαετία του 1960 και το κίνημα των Χίπις στη συγκεκριμένη γενιά.

ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Η Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού είναι ο πρώτος παγκόσμιος νομικά δεσμευτικός κώδικας για τα δικαιώματα που όλα τα παιδιά πρέπει να απολαμβάνουν. Θέτει στοιχειώδεις αρχές για την ευημερία των παιδιών στα διάφορα στάδια εξέλιξής τους και αποτελείται από 54 άρθρα. Η Σύμβαση ξεκίνησε με πρωτοβουλία της Πολωνικής κυβέρνησης και της UNICEF, υιοθετήθηκε ομόφωνα από τη Γεν. Συνέλευση του ΟΗΕ στις 20 Νοεμ. 1989 και τέθηκε σε ισχύ το 1990. Μέχρι σήμερα έχει επικυρωθεί σχεδόν από όλες τις χώρες του κόσμου, ενώ στην Ελλάδα επικυρώθηκε το 1992.

Αυτά είναι τα δικαιώματά σου. Αν δεν τα γνωρίζεις, δεν θα ξέρεις ότι παραβιάζονται, γι' αυτό άρχισε να ερευνάς!

1. Καθένας κάτω των 18 έχει αυτά τα δικαιώματα.
2. Όλα τα παιδιά έχουν αυτά τα δικαιώματα, ανεξάρτητα από το ποια είναι, που ζουν, τι κάνουν οι γονείς τους, τι γλώσσα μιλάνε, ποια είναι η θρησκεία τους, αν είναι αγόρια ή κορίτσια, ποιες είναι οι παραδόσεις τους, αν έχουν κάποια αναπηρία, αν είναι πλούσια ή φτωχά. Κανένα παιδί δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται άδικα για κανένα λόγο.
3. Όλοι οι ενήλικες πρέπει να κάνουν αυτό που είναι καλύτερο για σένα. Όταν οι μεγάλοι παίρνουν αποφάσεις, πρέπει να σκέφτονται τι συνέπειες θα έχουν αυτές τους οι αποφάσεις για τα παιδιά.

4. Το κράτος έχει ευθύνη να εξασφαλίσει πως τα δικαιώματά σου προστατεύονται. Πρέπει να βοηθήσει την οικογένειά σου να προστατεύει τα δικαιώματά σου και να δημιουργήσει ένα περιβάλλον όπου θα μπορείς να μεγαλώσεις, και να αναπτυχθείς πλήρως.
5. Η οικογένειά σου έχει την ευθύνη να σε βοηθήσει να μάθεις να ασκείς τα δικαιώματά σου και να εξασφαλίσει πως τα δικαιώματά σου προστατεύονται.
6. Έχεις δικαίωμα στη ζωή.
7. Έχεις δικαίωμα να έχεις ένα όνομα και αυτό πρέπει να αναγνωρίζεται επίσημα από το κράτος. Έχεις δικαίωμα σε μια εθνικότητα (να ανήκεις σε μια χώρα).
8. Έχεις δικαίωμα σε μια ταυτότητα - ένα επίσημο αρχείο του ποιος/α είσαι. Κανείς δεν πρέπει να στο στερήσει αυτό.
9. Έχεις το δικαίωμα να μένεις με τους γονείς (ή γονέα) σου, εκτός και αν αυτό είναι κακό για σένα. Έχεις το δικαίωμα να ζεις με μια οικογένεια που νοιάζεται για σένα.
10. Αν ζεις σε διαφορετική χώρα από αυτή που μένουν οι γονείς σου, έχεις το δικαίωμα να είστε μαζί στο ίδιο μέρος.
11. Έχεις το δικαίωμα να προστατεύεσαι από απαγωγή.
12. Έχεις το δικαίωμα να πεις τη γνώμη σου και οι μεγάλοι να την ακούν και να την παίρνουν σοβαρά.
13. Έχεις το δικαίωμα να ανακαλύπτεις πράγματα και να μοιράζεσαι τις σκέψεις σου με άλλους, μιλώντας, ζωγραφίζοντας, γράφοντας ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο εκτός και αν αυτός βλάπτει ή προσβάλλει άλλους ανθρώπους.
14. Έχεις το δικαίωμα να επιλέξεις τη δική σου θρησκεία και τα πιστεύω. Οι γονείς σου θα πρέπει να σε βοηθήσουν να αποφασίσεις τι είναι σωστό και τι λάθος και ποιο είναι το καλύτερο για σένα.
15. Έχεις το δικαίωμα να διαλέξεις τους φίλους σου και να συμμετέχεις ή να φτιάξεις ομάδες, φτάνει αυτό να μην βλάπτει άλλους.
16. Έχεις δικαίωμα σεβασμού στην ιδιωτική σου ζωή.
17. Έχεις το δικαίωμα να λαμβάνεις πληροφορίες που είναι σημαντικές για την ευημερία σου, από το ραδιόφωνο, τις εφημερίδες, βιβλία, ηλεκτρονικούς υπολογιστές και άλλες πηγές. Οι ενήλικες πρέπει να βεβαιωθούν πως οι πληροφορίες που λαμβάνεις δεν είναι βλαβερές και να σε βοηθήσουν να βρεις και να καταλάβεις τις πληροφορίες που χρειάζεσαι.
18. Έχεις το δικαίωμα να μεγαλώσεις με τους γονείς (ή γονέα) σου αν αυτό είναι δυνατό.

19. Έχεις το δικαίωμα να προστατεύεσαι από το να πάθεις κακό ή να σε κακομεταχειριστούν, στο σώμα ή το μυαλό.
20. Έχεις το δικαίωμα σε ειδική φροντίδα και βοήθεια αν δεν μπορείς να ζήσεις με τους γονείς σου.
21. Έχεις δικαίωμα σε φροντίδα και προστασία αν σε υιοθετήσουν ή σε αναλάβει ανάδοχη οικογένεια.
22. Έχεις δικαίωμα σε ειδική φροντίδα και βοήθεια αν είναι πρόσφυγας (εάν εξαναγκάστηκες να φύγεις από το σπίτι σου και ζεις σε άλλη χώρα), όπως και σε όλα τα άλλα δικαιώματα αυτής της Σύμβασης.
23. Έχεις δικαίωμα σε ειδική εκπαίδευση και φροντίδα αν έχεις κάποια αναπηρία, καθώς και σε όλα τα άλλα δικαιώματα αυτής της Σύμβασης, ώστε να μπορείς να ζήσεις μια ολοκληρωμένη ζωή.
24. Έχεις δικαίωμα στην καλύτερη δυνατή φροντίδα για την υγεία σου, καθαρό νερό να πιεις, θρεπτικό φαγητό, ένα καθαρό και ασφαλές περιβάλλον και τις πληροφορίες που θα σε βοηθήσουν να μείνεις υγιής.
25. Αν ζεις κάτω από τη φροντίδα άλλων ή σε άλλες καταστάσεις μακριά από το σπίτι σου, έχεις δικαίωμα να εξετάζονται τακτικά οι συνθήκες κάτω από τις οποίες ζεις για να φανερωθεί αν είναι οι πιο κατάλληλες.
26. Έχεις δικαίωμα για βοήθεια από το κράτος αν είσαι φτωχός ή βρίσκεσαι σε ανάγκη.
27. Έχεις δικαίωμα σε φαγητό, ρούχα, ένα ασφαλές μέρος να ζήσεις και να ικανοποιούνται οι βασικές σου ανάγκες. Δεν πρέπει να μειονεκτείς με τρόπο που να μην μπορείς να κάνεις πολλά από τα πράγματα που κάνουν τα άλλα τα παιδιά.
28. Έχεις δικαίωμα σε εκπαίδευση καλής ποιότητας. Πρέπει να ενθαρρύνεσαι να πας στο σχολείο μέχρι την υψηλότερη τάξη που μπορείς.
29. Η εκπαίδευσή σου πρέπει να σε βοηθάει να χρησιμοποιείς και να αναπτύξεις το ταλέντο και τις ικανότητές σου. Πρέπει επίσης να σε βοηθάει να μάθεις να ζεις με ειρήνη, να προστατεύεις το περιβάλλον και να σέβεσαι τους άλλους ανθρώπους.
30. Έχεις το δικαίωμα να εξασκείς τις παραδόσεις σου, τη γλώσσα και τη θρησκεία σου - ή όποια άλλη επιλέξεις. Μειονότητες και ιθαγενείς ομάδες χρειάζονται ιδιαίτερη προστασία αυτού του δικαιώματος.
31. Έχεις δικαίωμα στο παιχνίδι και την ξεκούραση.
32. Έχεις δικαίωμα προστασίας από εργασία που σε βλάπτει και που είναι επιβλαβής για την υγεία και την εκπαίδευσή σου. Εάν εργάζεσαι, έχεις το δικαίωμα να είσαι ασφαλής και να πληρώνεσαι ικανοποιητικά.
33. Έχεις δικαίωμα προστασίας από επιβλαβή ναρκωτικά και από το εμπόριο ναρκωτικών.

34. Έχεις δικαίωμα σε μια ζωή ελεύθερη από σεξουαλική κακοποίηση.
35. Κανείς δεν επιτρέπεται να σε απαγάγει ή να σε πουλήσει.
36. Έχεις δικαίωμα προστασίας από κάθε μορφή εκμετάλλευσης.
37. Κανείς δεν επιτρέπεται να σε τιμωρήσει με σκληρό ή επιβλαβή τρόπο.
38. Έχεις δικαίωμα σε προστασία και ελευθερία από τον πόλεμο. Παιδιά κάτω των 15 ετών δεν μπορούν να αναγκαστούν να πάνε στο στρατό ή να συμμετέχουν σε πολέμους.
39. Έχεις δικαίωμα σε βοήθεια αν πληγωθείς, αν παραμεληθείς ή αν σε κακομεταχειρισθούν.
40. Έχεις δικαίωμα σε νομική υποστήριξη και δίκαια αντιμετώπιση από το δικαστικό σύστημα που σέβεται τα δικαιώματά σου.
41. Εάν οι νόμοι της χώρας παρέχουν καλύτερη προστασία στα δικαιώματά σου από ότι τα άρθρα αυτής της Σύμβασης, τότε αυτοί οι νόμοι πρέπει να εφαρμόζονται.
42. Έχεις το δικαίωμα να γνωρίζεις τα δικαιώματά σου! Οι ενήλικες πρέπει να ξέρουν γι' αυτά τα δικαιώματα και να βοηθήσουν και σένα να τα μάθεις επίσης.
43. Αυτά τα άρθρα εξηγούν πως τα κράτη και οι διεθνείς οργανισμοί όπως η UNICEF θα εργασθούν για να εξασφαλίσουν θα προστατεύονται τα δικαιώματα των παιδιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ UNICEF

Δικαιώματα επιβίωσης:

Καλύπτουν το δικαίωμα του παιδιού για ζωή και τις ανάγκες που είναι πιο βασικές για την ύπαρξή του. Αυτά συμπεριλαμβάνουν ένα επαρκές επίπεδο διαβίωσης, στέγη, διατροφή και πρόσβαση σε ιατρικές υπηρεσίες.

Δικαιώματα προστασίας:

Απαιτούν τα παιδιά να προφυλάσσονται από κάθε είδους κακοποίηση, αμέλεια και εκμετάλλευση. Καλύπτουν θέματα όπως ειδική φροντίδα για προσφυγόπουλα, βασανιστήρια, κακοποίηση στο σωφρονιστικό σύστημα, ανάμειξη σε εμπόλεμες διαμάχες, εργασία ανηλίκων, χρήση ναρκωτικών και σεξουαλική εκμετάλλευση.

Πρέπει να διαμορφωθεί μία κοινωνία ελεύθερη από τη βία και τις διακρίσεις σε όλα τα επίπεδα που εκτιμά τη ζωή και τη συνεισφορά των παιδιών και των γυναικών.

Η φροντίδα για τα μικρά παιδιά είναι πιο πολύ αναγκαία εκεί ακριβώς που είναι πιο δύσκολο να εξασφαλισθεί – σε χώρες βυθισμένες σε ατέρμονη φτώχεια, στη βία και καταστροφικές επιδημίες.

Το 1998, οι 5 αιτίες-δολοφόνοι παιδιών ήταν: συνθήκες πριν και μετά τη γέννα 20% αναπνευστικές λοιμώξεις 18%, διαρροϊκές ασθένειες 17%, ασθένειες προλαμβανόμενες με εμβολιασμό και ελονοσία 7%.

Περίπου 20 εκατομμύρια παιδιά είναι εκτοπισμένα από συρράξεις.

Επίσης είναι αξιοσημείωτο ότι παιδιά κακοποιημένων (από συντρόφους τους) γυναικών κινδυνεύουν 6 φορές περισσότερο να πεθάνουν πριν φθάσουν την ηλικία των 5 ετών.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΟΣΜΟ

- Κάθε χρόνο 13 εκατομμύρια παιδιά πεθαίνουν σε όλο τον κόσμο, θύματα της φτώχειας, των επιδημιών, του πολέμου.
- 45% των παιδιών ηλικίας κάτω των πέντε χρόνων στις αναπτυσσόμενες χώρες -εκτός της Κίνας - ζουν σε συνθήκες απόλυτης φτώχειας.
- Περίπου 100 εκατομμύρια παιδιά ζουν εγκαταλειμμένα από την οικογένειά τους στους δρόμους, κερδίζοντας το ψωμί τους με ανθυγιεινές εργασίες.
- Περίπου 120 εκατομμύρια παιδιά ηλικίας 6 έως 11 χρόνων δεν πηγαίνουν σχολείο.
- Περισσότερα από 250 εκατομμύρια παιδιά αναγκάζονται να εργαστούν για να ζήσουν και, σε πολλές περιπτώσεις, για να συντηρήσουν και την οικογένειά τους, συχνά σε μη ασφαλείς συνθήκες εργασίας. Πολλά παιδιά για λόγους επιβίωσης φτάνουν και ως την πορνεία.
- "Ευυπόληπτοι" πολίτες του αναπτυσσόμενου δυτικού κόσμου εξαγοράζουν για ανήθικους σκοπούς μικρά παιδιά του δρόμου ή διαφθείρουν παιδιά από το οικογενειακό ή φιλικό τους περιβάλλον.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Υπάρχουν παιδιά που από την τρυφερή τους ηλικία αναγκάζονται να βγουν στη βιοπάλη της ζωής. Να αφήσουν την ξένοιαστη ζωή και να ωριμάσουν αναλαμβάνοντας τις ευθύνες της ζωής. Αυτό γίνεται για πολλούς και διάφορους λόγους.

Αν η οικογένεια είναι πολυμελής και φτωχή αναγκάζονται τα παιδιά να βρουν μια δουλειά για να βοηθήσουν τους γονείς τους στα έξοδα του σπιτιού.

Όταν ένα παιδί χάσει τους γονείς του ή έναν από τους δυο γονείς πρέπει οπωσδήποτε να βρει μια δουλειά για να μπορεί να ανταπεξέλθει στις οικονομικές υποχρεώσεις του.

Υπάρχουν όμως περιπτώσεις που οι ίδιοι οι γονείς εξωθούν τα παιδιά τους τις περισσότερες φορές με τη βία σε καταναγκαστική εργασία.

Όπως τα παιδιά των φαναριών. Δηλαδή τα παιδιά που γυρνούν στους δρόμους, στέκονται στα φανάρια και πουλάνε χαρτομάντιλα, στυλούς και αναπτήρες.

Για λόγους φθηνών εργατικών χεριών από τις αρχές της ανάπτυξης της βιομηχανίας συνεχιζόταν η ασυνείδητη εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης των ανηλίκων παιδιών στην οποία έθεσε τέρμα με την πάροδο των χρόνων η κρατική επέμβαση.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΩΝ ΦΑΝΑΡΙΩΝ

Όλοι γνωρίζουμε ότι η έκταση της παιδικής εργασίας στις μέρες μας είναι αποτέλεσμα της παγκόσμιας οικονομικής και κοινωνικής κρίσης, που οδηγεί στην ανεργία και τη μετανάστευση μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού της γης και την οικονομική τους εκμετάλλευση. Η παιδική εργασία είναι αποτέλεσμα της εκμετάλλευσης αυτής.

Για την αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων πρέπει να οργανωθούν υπηρεσίες και προγράμματα στήριξης και παρακολούθησης της οικογένειας με σκοπό την πρόληψη των παραγόντων εκείνων που οδηγούν στην παιδική εκμετάλλευση.

Επίσης πρέπει να ενισχυθεί ο θεσμός της υιοθεσίας και της αναδοχής οικογένειας για τα παιδιά των φαναριών.

Να οργανωθούν μονάδες παιδιατρικής περίθαλψης για τα παιδιά αυτά. είναι αναγκαία η πάταξη των κυκλωμάτων της παιδικής εκμετάλλευσης που λειτουργούν σε εθνικό και διεθνές επίπεδο.

Πρέπει να οργανωθούν ειδικές υπηρεσίες με σκοπό την αντιμετώπιση των φαινομένων εκμετάλλευσης και κακομεταχειρίσεις των παιδιών .

Η ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ UNICEF ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ 2000

Μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας, στην αφάνεια, εκατοντάδες εκατομμύρια παιδιά υφίστανται συνεχώς την κατάφωρη παραβίαση των δικαιωμάτων τους. Ανάμεσά τους συγκαταλέγονται εκατομμύρια που δουλεύουν σε φάρμες και εργοστάσια, αυτά που είναι θύματα εμπορικής σεξουαλικής εκμετάλλευσης, τα παιδιά στρατιώτες, τα εκατομμύρια που δεν καταγράφονται κατά τη γέννησή τους, εκείνα που δεν έχουν πρόσβαση σε καθαρό νερό ή σε σχολεία, εκείνα που δεν εμβολιάζονται και τα εκατομμύρια που ζουν στους δρόμους.

Από τα 250 εκατομμύρια παιδιά 5 έως 14 ετών που εργάζονται, τα 50 έως 60 εκατομμύρια ηλικίας 5 έως 11 ετών είναι τα πιο καταπιεσμένα, τα φτωχότερα των φτωχών, αυτά που θα συναντήσει κανείς στα πορνεία, με κάποιο όπλο στο χέρι ή σε εργοστάσια κάτεργα να στραγγίζονται από τη ζωή και την υγεία τους.

Είναι τόσο πολυάριθμα, όσο ολόκληρος ο πληθυσμός της Γαλλίας ή της Μ. Βρετανίας. Κανείς δεν θα ανεχόταν τόσο εξευτελισμό, αν ήταν ορατός και συγκεντρωμένος σε ένα μέρος. Όμως συνεχίζουμε να τον ανεχόμαστε σ' αυτήν την κρυφή και διασκορπισμένη μορφή.

Η δυσχερής κατάσταση στην οποία βρίσκονται αυτά τα παιδιά απαιτεί πολύ περισσότερα από τη

σιωπή που έχει λάβει ως απάντηση μέχρι τώρα από τη διεθνή κοινότητα. Στο Μπενίν, το Πρόγραμμα για Παιδιά που Χρειάζονται Εθνική Προστασία, έχει δημιουργήσει οκτώ εκπαιδευτικές εγκαταστάσεις για εργαζόμενα κορίτσια και παρέχει στις γυναίκες δάνεια για τη χρηματοδότηση

προσποριστικών δραστηριοτήτων.

Στη Ρουάντα το Πρόγραμμα "Παιδιά Επικεφαλής Νοικοκυριών", έχει βοηθήσει σχεδόν 7000 νοικοκυριά στα οποία κηδεμόνες είναι παιδιά κάτω των 17 ετών, κυρίως κορίτσια, παρέχοντας ιατρική περίθαλψη για τα άρρωστα παιδιά, ενημερώνοντας τις τοπικές αρχές για την πρόοδο των παιδιών και εξασφαλίζοντας ότι μπορούν να παρακολουθούν στο σχολείο.

Στην Ταϊλάνδη ένα κοινοτικής βάσης πρόγραμμα επαγρύπνησης, εντοπίζει και επανεκτιμά παιδιά που εργάζονται στη βιομηχανία σεξουαλικού τουρισμού

παρέχοντάς τους στέγη και εκπαίδευση σύμφωνα με την κλίση τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Ακόμα και στις μέρες μας αρκετά παιδιά πέφτουν θύματα κακοποίησης, κυρίως από τους γονείς τους, οι οποίοι χρησιμοποιούν τη βία ως μέσο πειθαρχίας, αλλά και από άλλα σημαντικά πρόσωπα του περιβάλλοντος τους. Τα τελευταία χρόνια, έχει διαπιστωθεί και κακοποίηση μεταξύ συνομηλίκων. Κακοποίηση είναι η άσκηση βίας με σκοπό την “επιβολή ελέγχου” ή την υποταγή.

Είναι μια επιθετική συμπεριφορά που προκαλεί τραύμα, πόνο, φόβο, δυσφορία, ενοχή και έχει πολλές αρνητικές συνέπειες για το άτομο που τη δέχεται. Όταν υπάρχει κακοποίηση υπάρχει και ανισορροπία δυνάμεων ψυχική ή σωματική.

Αυτός που κακοποιεί αισθάνεται ή και είναι πιο ισχυρός από αυτόν που κακοποιείται, ο οποίος νιώθει ανήμπορος να αντιδράσει. Έτσι δημιουργούνται οι θύτες και τα θύματα.

Οι μορφές που μπορεί να πάρει η κακοποίηση είναι οι εξής:

Σωματική (χτυπήματα με το χέρι ή με τη χρήση αντικειμένων, τσιμπήματα, τράβηγμα μαλλιών, δαγκώματα, κλωτσιές, κάψιμο με αντικείμενα π.χ. τσιγάρο, ακατάλληλες μέθοδοι πειθαρχίας για την ηλικία του παιδιού).

Συναισθηματική. Περιλαμβάνει λεκτικές κυρίως συμπεριφορές που πλήττουν την ψυχοσυναισθηματική ανάπτυξη του παιδιού. Τέτοιου είδους συμπεριφορές θεωρούνται οι φωνές, οι αρνητικοί χαρακτηρισμοί, η έλλειψη στοργής και αγάπης, η δημιουργία ενοχών, η ταπείνωση, οι απειλές εγκατάλειψης ή βίας.

Σεξουαλική. Αναφέρεται σε οποιαδήποτε συμπεριφορά που αποβλέπει στη σεξουαλική διέγερση του ενήλικα (επαφή ή διείσδυση με οποιοδήποτε τρόπο στα γεννητικά όργανα ή τον πρωκτό του παιδιού από ενήλικα ή το αντίστροφο, έκθεση παιδιού σε πορνογραφικό υλικό κ.α.)

Παραμέληση και έκθεση σε κίνδυνο. Αφορά τη στέρηση του παιδιού από τις βασικές και απαραίτητες για τη διαβίωση και την υγιή του ανάπτυξη ανάγκες. Τέτοιες ανάγκες είναι η σίτιση, η ένδυση, η στέγαση, το καθαρό και υγιές περιβάλλον, η ιατρική φροντίδα, η εκπαίδευση.

Εκμετάλλευση. Αναφέρεται στη χρησιμοποίηση του παιδιού προς οικονομικό κυρίως όφελος του ενήλικα. Η παιδική εργασία, επαιτεία ή πορνεία είναι μορφές εκμετάλλευσης.

Από τους βασικότερους αιτιολογικούς παράγοντες θεωρούνται κάποια χαρακτηριστικά της οικογένειας και της προσωπικότητας των γονέων. Φτωχή επικοινωνία μεταξύ των μελών της οικογένειας, δυσλειτουργικές σχέσεις, διαζύγια έντονης αντιδικίας, δύσκολες συνθήκες επιβίωσης είναι μερικοί από τους παράγοντες που σχετίζονται με την οικογένεια.

Όσον αφορά τους γονείς, αυτοί στις περισσότερες περιπτώσεις είναι άτομα που και τα ίδια έχουν βιώματα κακοποίησης ή αποστέρησης κατά την παιδική τους ηλικία.

Συχνά έχουν ψυχιατρικά προβλήματα, εγκληματικό παρελθόν και διαταραχές προσωπικότητας. Ως γονείς έχουν δυσκολία να ταυτιστούν με το ρόλο τους, έχουν υπερβολικές προσδοκίες από το παιδί τους και προβάλλουν σε αυτό δικά τους συναισθήματα και σκέψεις. Επίσης είναι ελάχιστα ανεκτικοί σε ερεθίσματα που προέρχονται από το παιδί (π.χ. δεν αντέχουν το κλάμα του μωρού).

Σημαντικό ρόλο μπορεί να παίξουν και παράγοντες που αφορούν το ίδιο το παιδί, όπως για παράδειγμα το εάν ήταν ένα επιθυμητό ή όχι παιδί, το εάν έχει κάποιο χρόνιο νόσημα, νοητική υστέρηση ή κάποια άλλη διαταραχή.

Για να γίνει διάγνωση της κακοποίησης απαιτούνται ιατρικές εξετάσεις, παιδοψυχιατρική αξιολόγηση, ένα πλήρες κοινωνικό ιστορικό και παρατήρηση της συμπεριφοράς του ίδιου του παιδιού. Η κλινική εικόνα ενός κακοποιημένου παιδιού περιλαμβάνει εξωτερικές και εσωτερικές κακώσεις. Εξωτερικά εμφανίζονται μώλωπες, εκδορές, εγκαύματα, εικόνες υποσιτισμού και καθυστέρηση της ανάπτυξης. Εσωτερικά υπάρχουν κατάγματα, κακώσεις των ζωτικών οργάνων και εσωτερική αιμορραγία.

Οι σημαντικότερες όμως επιπτώσεις της κακοποίησης είναι στην ψυχική υγεία του παιδιού. Ένα παιδί που έχει κακοποιηθεί εμφανίζει δυσκολίες προσαρμογής στην καθημερινότητα και προβλήματα συμπεριφοράς. Φοβάται για την ασφάλεια τη δική του και των άλλων και δυσκολεύεται να αναπτύξει το αίσθημα της εμπιστοσύνης προς τους γύρω του. Συχνά εμφανίζει μετατραυματικό στρες, διαταραχές της διάθεσης ή της ανάπτυξης της προσωπικότητας του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ: Ο ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ ΜΙΑΣ ΑΔΙΑΦΟΡΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Σε μάλιστα έχει μετατραπεί το πρόβλημα της παιδικής εργασίας. Τα εργαζόμενα ανήλικα παιδιά αγγίζουν τα 246 εκατομμύρια ανά τον κόσμο.

Στην Ελλάδα, εκτιμάται ότι κάθε χρόνο 10.000 παιδιά εγκαταλείπουν το σχολείο και μάλιστα την υποχρεωτική εκπαίδευση. Τα στοιχεία για την παιδική εργασία, που αναφέρονται δεν αντικατοπτρίζουν την πραγματική εικόνα, καθώς δεν υπάρχει συστηματική παρακολούθηση του φαινομένου στην πλειοψηφία των κρατών, όπως και στη χώρα μας. Άλλωστε, οι αριθμοί δεν θα μπορούσαν να είναι ακριβείς όταν καταμετρούν παιδικές ψυχικές

«πληγές». Τις περισσότερες, μάλιστα, φορές υπεύθυνοι είναι οι ίδιοι οι γονείς, όπως επιβεβαιώνει και το «Χαμόγελο του Παιδιού». Γονείς, για τους οποίους η τιμωρία δεν ήρθε ποτέ. Φαίνεται πως η πραγματικότητα κατέστησε επιτακτική την ανάγκη για την καθιέρωση της 12η Ιουνίου ως την Παγκόσμια Ημέρα κατά της παιδικής εργασίας και ειδικότερα κατά του περιορισμού της παράνομης διακίνησης παιδιών, από το Διεθνή Οργανισμό Εργασίας.

Η ισχύουσα ελληνική νομοθεσία για την εργασία των ανηλίκων (Ν 1837/89) είναι προσαρμοσμένη στις διατάξεις της 138 διεθνούς σύμβασης εργασίας, σύμφωνα με την οποία επιτρέπεται σε παιδιά άνω των 14 ετών να εκτελούν ελαφρές εργασίες. Για τις προσπάθειες καθορισμού προϋποθέσεων εργασίας των ανηλίκων συντάχθηκε προεδρικό διάταγμα που αφορά κάθε ανήλικο κάτω των 18 ετών. Σύμφωνα με αυτό, ορίζεται ως παιδί, κάθε νέος που δεν έχει συμπληρώσει το 15ο έτος της ηλικίας του ή όποιος νέος υπόκειται ακόμα σε υποχρεωτική σχολική φοίτηση.

Παράλληλα, απαγορεύεται η εργασία των παιδιών, εκτός αυτών που έχουν συμπληρώσει το 3ο έτος της ηλικίας τους - κατόπιν άδεια της Επιθεώρησης Εργασίας - και μπορούν να εργαστούν υπό προϋποθέσεις σε καλλιτεχνικές εκδηλώσεις, διαφημιστικά προγράμματα, επιδείξεις μόδας, ραδιοφωνικές ή τηλεοπτικές εγγραφές. Επιπλέον, το Π.Δ. απαγορεύει την υπερωριακή και νυχτερινή απασχόληση από τις 10.00 το βράδυ έως τις 06.00 το πρωί των νέων κάτω των 18 ετών. Θέτει όρους εργασίας προστατεύοντας τους ανήλικους από ειδικούς κινδύνους - φυσικούς, βιολογικούς και χημικούς παράγοντες - τους οποίους διατρέχει η υγιεινή, η ασφάλεια και ανάπτυξή τους. Τι γίνεται όμως στην πραγματικότητα;

Υπολογίζεται ότι τα εργαζόμενα ανήλικα παιδιά, σύμφωνα με στοιχεία του Διεθνή Οργανισμού Εργασίας, αγγίζουν τα 246 εκατομμύρια ανά τον κόσμο, από τα οποία τα 171 εκατομμύρια εργάζονται κάτω από επικίνδυνες συνθήκες, χωρίς την τήρηση των στοιχειωδών κανόνων υγιεινής και ασφάλειας. Στην Ελλάδα, εκτιμάται ότι κάθε χρόνο 10.000 παιδιά εγκαταλείπουν το σχολείο και μάλιστα την υποχρεωτική εκπαίδευση, ενώ συναντάμε περίπου 50.000 παιδιά να δουλεύουν σε εργοστάσια, χωράφια και καταστήματα.

Η μαθητική διαρροή, που αποκαλύπτει ο πίνακας, συνδέεται άμεσα με την παιδική εργασία, αφού σύμφωνα με έρευνα του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, επτά στους δέκα μαθητές που εγκαταλείπουν το σχολείο βρίσκουν διέξοδο σε βοηθητικές εργασίες. Το πρόβλημα παραμένει οξύ σε ορεινούς νομούς της κεντρικής και δυτικής ηπειρωτικής Ελλάδας και στα νησιά. Η φτώχεια, ο άνισες εκπαιδευτικές δυνατότητες κατά γεωγραφική περιοχή, το αρνητικό οικογενειακό περιβάλλον και η προκατάληψη απέναντι σε συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες εντείνουν τα φαινόμενα κοινωνικής παθογένειας, μέσα στα οποία εντάσσεται και η παιδική εργασία και εκμετάλλευση.

«Χαμόγελα» στήριξης

Σε επικοινωνία που είχαμε με το «Χαμόγελο του Παιδιού» και τον πρόεδρό του, κ. Γιαννόπουλο, αιφνιδιάζει ο συνολικός αριθμός κλήσεων για βοήθεια προς το «Χαμόγελο» μέσα στο 2007. Τριακόσιες χιλιάδες κλήσεις, ή καλύτερα εκκλήσεις, προς το 10-56 αναζητώντας ανθρωπιά και στήριξη.

«Ένα παιδί ταλαιπωρημένο, καταπονημένο, θύμα εκμετάλλευσης θα βγάλει το πρόβλημά του στην κοινωνία, αργότερα. Θα γίνει παρατατικό και θα εκμεταλλεύεται με τη σειρά του άλλους», μας είπε από τις εμπειρίες - μαρτυρίες που έχει ο κ. Γιαννόπουλος και συνέχισε: «Θύματα είναι και όσοι δίνουν χρήματα γιατί όταν δίνεις σε παιδιά που ζητιανεύουν το μόνο που κάνεις είναι να παρατείνεις το χρόνο τους στην παρανομία. Όταν αλλάζει η μορφή εκμετάλλευσης για αυτά, αλλάζει από την επαιτεία προς την διακίνηση ναρκωτικών και τη πορνεία. Άλλα πάλι εξαφανίζονται».

Εκεί όμως που «χωλαίνει» το σύστημα, είναι σε ό,τι αφορά στη τιμωρία των υπευθύνων. Και δυστυχώς, τις περισσότερες φορές, υπεύθυνοι είναι οι ίδιοι οι γονείς. Ακατάλληλοι γονείς που εκμεταλλεύονται την αθωότητα των παιδιών τους. Ανάρμοστοι κηδεμόνες που ωθούν τα παιδιά τους στη παραβατικότητα και την καταδεικνύουν ως τρόπο ζωής. Μανάδες, που χρησιμοποιούν προς όφελός τους, όχι μόνο το σώμα των ανυπεράσπιστων

παιδιών τους - όπως νομίζουν - αλλά και την ψυχή τους. Πατεράδες, που αλλάζουν τα παιδιά τους χέρια, τα νοικιάζουν, χωρίς να βλέπουν ποτέ πόσο ασύμβατος με την ηλικία τους είναι ο δρόμος στον οποίο τα υποχρεώνουν να τρέχουν. Να τρέχουν μακριά από το γέλιο, την ανεμελιά, τις ικανότητές τους. «Κανείς δε τιμωρείται. Κάτω από τις λέξεις Μάνα και Πατέρας κανείς δε τιμωρείται και τίποτα δεν αλλάζει», ομολογεί ο κ. Γιαννόπουλος.

Καθημερινοί άνθρωποι στηρίζουν με όλους τους τρόπους το «Χαμόγελο». Όμως, οι δυνατότητες παροχής βοήθειας και η φιλοξενία παιδιών από το «Χαμόγελο» στερεύουν. Δεν υπάρχουν χώροι. Ήδη φιλοξενούνται 210 παιδιά. «Έχουμε πει «όχι» σε 800 παιδιά», λέει ο πρόεδρος του οργανισμού και η φωνή του βιάζεται με πικρία. Και συνεχίζει με περηφάνια για τα «παιδιά» του: «Το σπίτι μας γίνεται σπίτι τους. Σα μια ελληνική οικογένεια, να σπουδάσουν, να εργαστούν. Όμως, δε θέλουμε να τα έχουν κι όλα έτοιμα και να σταματήσουν να παλεύουν στη ζωή τους. Δε θα βρεθεί ούτε ένα από τα παιδιά μας να έχει πέσει στη παρανομία. Εμείς έχουμε αρχές, έλεγε η Μαριλένα».

Η ζωή σε «άσπρο - μαύρο»

Η Αγγελική, 13 ετών, μόλις τελείωσε την Α' γυμνασίου. Ζει σε ένα ευρύχωρο διαμέρισμα στα νότια προάστια, μαζί με τους γονείς της. Μοναχοκόρη και μοναχοπαιδί, απορροφά κατ' αποκλειστικότητα όλη την αγάπη των γονιών της. Το καθημερινό πρωινό ξύπνημα είναι δεδομένο για την Αγγελική, που δε γίνεται πάντα με διάθεση. Θα προτιμούσε, όπως λέει, να είναι άρρωστη μια φορά τη βδομάδα για να ξυπνά αργότερα, να βλέπει τηλεόραση και να παίζει στον υπολογιστή. Όλα αυτά βέβαια τα κάνει αργά το απόγευμα, αφού έχει τελειώσει το σχολείο, τα αγγλικά το μεσημέρι και το διάβασμα. Όταν μεγαλώσει θέλει να γίνει παρουσιάστρια μουσικής εκπομπής ή αρχιτέκτων, απαντά με σίγουρο λόγο αλλά με αβέβαια μάτια.

Ο 10χρονος Βασίλης, θα έπρεπε κανονικά να πηγαίνει στην Ε' τάξη του δημοτικού. Επίσης, θα έπρεπε κανονικά να είναι καθαρός, χωρίς τρύπια ρούχα και παπούτσια. Θα έπρεπε να βγαίνει έξω αφού έχει τελειώσει με το διάβασμα και οι γονείς του να τον τιμωρούν - με διάθεση διαπαιδαγώγησης - μόνο όταν δε διάβασε ή είπε κάποιο ψεματάκι. Άλλωστε, για ποιους άλλους λόγους μπορείς να μαλώσεις ένα παιδί; Στην περίπτωση, όμως, του Βασίλη τίποτα δεν κυλά κανονικά. Προς το παρόν, γυρνάει τα μαγαζιά κι απλώνει το χέρι σε αγνώστους, πουλώντας ανέχεια. Και μαζί με αυτήν, επιστρέφει πίσω σε όλους εμάς τη δική μας αδιαφορία, την ανοχή και την παθητικότητα. Έχει

μάθει την Αθήνα πιο καλά κι από επαγγελματίες οδηγούς, χωρίς καμία επίγνωση των κινδύνων της πόλης.

Δεν ξέρει τι θέλει να γίνει όταν μεγαλώσει. Το μόνο που ενδιαφέρει τα πονηρά μάτια του είναι πώς θα σε πείσουν να τους αφήσεις 50 λεπτά. Είναι περίεργο, μέσα σε δύο παιδικά μάτια να βλέπεις τόση πονηριά, λες και αυτά τα μάτια έχουν αποτυπώσει την αποτυχία όλου του κόσμου. «Πρέπει να δουλεύω, γιατί έχουμε πρόβλημα στο σπίτι», λέει ο μικρός. Τι να του εξηγήσεις, τώρα; Ότι οι γονείς του είναι αυτοί που έπρεπε να δουλεύουν; Ότι θα έπρεπε να θεσμοθετήσει η «υγιής» κοινωνία ένα αυστηρότερο νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο πάντα θα εφαρμόζεται;

Ο 15χρονος Ντίμπου, από τη Σενεγάλη δήλωσε στο συνέδριο του Όσλο το 1997 να μην αποφασιστεί η κατάργηση της παιδικής εργασίας, διότι τότε οδηγούνται πολλά παιδιά στην πείνα, την εγκληματικότητα και την πορνεία. Η γονεϊκή αγάπη είναι τόσο σημαντική για την ανάπτυξη του παιδιού όσο και η τροφή. Κι όμως, κάποια παιδιά μοιάζουν να έχουν έρθει στον κόσμο γνωρίζοντας από πριν το ρόλο τους. Αυτό είναι το στοίχημα, στο οποίο θα κριθεί αυστηρά η κοινωνία μας: κατά πόσο μπορεί και θέλει να αλλάξει αυτούς τους ρόλους για τα παιδιά. Κατά πόσο θα καταφέρει μέρα με τη μέρα να ακούγονται λιγότερα παιδικά κλάματα και φόβοι εξαιτίας της εκμετάλλευσής τους.

Συνέντευξη από τη μαθήτριά της Β' τάξης Σοφία Ντούνη**-Γιατί αποφάσισες να εργαστείς;**

Γιατί θέλω να έχω δικά μου λεφτά και να βγάζω μόνη μου το χαρτζιλίκι μου.

-Ήταν δική σου απόφαση;

Ναι. Και της μαμάς μου.

-Εργαζόσουν σε οικογενειακή επιχείρηση;

Όχι. Δούλευα στην κρεπερί μιας φίλης μου.

-Αν όχι, η οικογένειά σου πώς αντιμετώπισε την απόφασή σου να εργαστείς;(σε ενθάρρυνε ή σε απέτρεψε;

Ήταν θετικοί μαζί μου. Δεν μου είπαν κάτι. Ήθελαν και αυτοί να εργαστώ. Δεν είχαν κάποιο πρόβλημα.

-Είχες ξαναεργαστεί στο παρελθόν;

Ναι. Έχω δύο χρόνια που εργάζομαι ως σερβιτόρα.

-Από ποια ηλικία ξεκίνησες;

Από τα 15.

-Έμαθες εύκολα τη δουλειά;

Ναι. Ευτυχώς ήταν πολύ εύκολα. Υπήρχαν κάποιες δυσκολίες αλλά στη συνέχεια, μια χαρά.

-Ποιες δυσκολίες αντιμετώπισες;

Στην αρχή δεν μπορούσα να πιάσω το δίσκο. Επίσης ντρεπόμουν λίγο τον κόσμο αλλά μετά τα κατάφερα.

-Το αφεντικό σου σε αντιμετώπιζε ισότιμα με τους ενήλικους υπαλλήλους;

Ευτυχώς ήταν πολύ καλός.

-Σε είχαν ασφαλισμένη;

Τον πρώτο χρόνο όχι. Το δεύτερο ναι. Με βάλανε στο ΙΚΑ.

-Πόσες ώρες εργαζόσουν την ημέρα;

8 ώρες.

-Δούλευες σε βάρδιες;

Ναι. 4 ώρες το πρωί και 4 ώρες το απόγευμα.

-Έτυχε να σε καλέσουν εκτάκτως για δουλειά;

Ναι. Πολλές φορές.

-Σου έδιναν ρεπό;

Επειδή ήταν καλοκαίρι και υπήρχε πολλή δουλειά δεν μπορούσα να πάρω ρεπό.

-Ήσουν ικανοποιημένη από το μισθό σου;

Σε σχέση με πέρσι όχι. Πέρσι έβγαζα περισσότερα χρήματα. Φέτος έβγαζα αλλά όχι πολλά.

-Ένοιωσες ότι το αφεντικό σου σε εκμεταλλευόταν;

Όχι.

-Έκανες καμιά ζημιά; (π.χ. έσπασες κάτι;)

Ναι. Έσπασα ποτήρια, πιάτα, τασάκια.

-Σου έγινε παρακράτηση μισθού;

Όχι. Τίποτα δεν έγινε.

-Τσακώθηκες καμιά μέρα με το αφεντικό σου;

Επειδή υπήρχαν δύο αφεντικά και ο ένας ήταν νεότερος είχα τσακωθεί μαζί του.

-Πώς ήταν οι σχέσεις σου με τους πελάτες;

Αν εξαιρέσεις κάποιους με τους υπόλοιπους ήταν μια χαρά.

-Σου άφηναν πουρμπουάρ;

Ναι.

-Σε τι σε ωφέλησε η δουλειά που έκανες;

Στο να μαζέψω λεφτά και να πάρω κάποια πράγματα που χρειάζομαι.

-Σε τι άλλαξε το χαρακτήρα σου;

Άλλαξε λίγο. Πήρα μερικές αποφάσεις και ωρίμασα κάπως.

-Ποιες εμπειρίες απέκτησες από την εργασία σου;

A. όσο αφορά τη σχέση σου με το αφεντικό σου

B. τη σχέση σου με τους πελάτες

Γ. τη σχέση σου με τους συναδέλφους σου.

Ήταν ωραία εμπειρία. Όσο αφορά το αφεντικό μιλάμε πολύ ελεύθερα. Με τους πελάτες καλές ήταν και με τους συναδέλφους.

-Θα ήθελες να ασκήσεις αυτό το επάγγελμα στο μέλλον;

Ναι. Μου αρέσει πολύ.

-Μπορείς να θυμηθείς ένα γεγονός που σε ενόχλησε;

Όταν είχα μπερδέψει τα τραπέζια. Αντί να πάω σε ένα τραπέζι το φαγητό επειδή μπερδέψα τον αριθμό το πήγα σε ένα άλλο και άργησε να πάει το φαγητό στο άλλο τραπέζι. Υπήρξε ένας πανικός και το αφεντικό μου μου φώναξε πάρα πολύ και φοβήθηκα αλλά μετά μου ζήτησε συγγνώμη.

-Ποιοι ήταν οι κίνδυνοι της δουλειάς σου;

Φοβόμουν να μη με απολύσουν.

-Πώς θα περιέγραφες την εμπειρία σου;

Είναι μια πάρα πολύ ωραία εμπειρία. Εργάζεσαι, συνομιλείς με άλλα άτομα, ανταλλάσεις απόψεις και έχεις τα δικά σου λεφτά.

-Θα σταματούσες το σχολείο για να εργαστείς;

Όχι. Η δουλειά είναι μόνο το καλοκαίρι για μένα.

-Σπατάλησες τα χρήματα που κέρδισες ή τα αποταμίευσες;

Τα σπατάλησα. Πήρα ρούχα, παπούτσια.

-Ξοδεύεις με ευκολία τα χρήματα που κερδίζεις;

Όχι. Σπάνια.

-Τι αγόρασες με τον πρώτο μισθό σου;

Με τον πρώτο μου μισθό αγόρασα παπούτσια.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος	46
ΚΕΦ. 1 Η κακομεταχείριση των ανήλικων εργαζομένων	47
ΚΕΦ. 2 Παιδί	49
ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ.....	49
ΚΕΦ. 3 ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ UNICEF	53
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΟΣΜΟ	54
ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ	55
ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΩΝ ΦΑΝΑΡΙΩΝ	56
Η ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ UNICEF ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΟΔΟ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ 2000	57
ΚΕΦ. 4	59
ΚΕΦ. 5 ΠΑΙΔΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ: Ο ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ ΜΙΑΣ ΑΔΙΑΦΟΡΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ	61
Συνέντευξη τη μαθήτρια Σοφία Ντούνη	65
Αφίσα	68

5η Ομάδα

Παραβατική συμπεριφορά στο σχολείο

Σταμελιάς Προκόπης
Πέππας Βαγγέλης
Πυρπιρής Νίκος
Φωτιάς Μιχάλης

5^η ΟΜΑΔΑ
ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΓΙΑ ΤΗ ΣΧΟΛΙΚΗ ΒΙΑ

1 ΕΡΩΤΗΣΗ

Κατά πόσο πιστεύετε με βάση τις εμπειρίες σας ότι υπάρχουν κρούσματα βίαιης συμπεριφοράς μεταξύ μαθητών μέσα και έξω από την σχολική τάξη;

- λίγο συχνά αρκετά συχνά πάρα πολύ συχνά

2 ΕΡΩΤΗΣΗ

Από ποιους μαθητές εκδηλώνονται κυρίως κρούσματα επιθετικής συμπεριφοράς μέσα και έξω από την σχολική τάξη?

- από μαθητές με συναισθηματική ή ψυχολογικά προβλήματα
 από μαθητές με χαμηλές επιδόσεις
 από αλλοδαπούς μαθητές
 άλλο _____

3 ΕΡΩΤΗΣΗ

Ποιές από τις μορφές βίας έχετε υποστεί οι ίδιοι στον σχολικό χώρο?

- λεκτική βία (βρισιές, κοροϊδίες, απειλές) σωματική βία (ξυλοδαρμός, σπρώξιμο)

4 ΕΡΩΤΗΣΗ

Ποιες μορφές βίας έχετε ασκήσει εσείς απέναντι στους συμμαθητές σας?

- λεκτική βία αποφεύγω η απομονώνω από την ομάδα κάποιον η κάποιους συμμαθητές μου

5 ΕΡΩΤΗΣΗ

Πόσο συχνά υπήρξατε μάρτυρες σε καυγά μεταξύ συμμαθητών σας και μείνατε αμέτοχοι θεατές?

- συχνά αρκετά συχνά πάρα πολύ συχνά ποτέ

6 ΕΡΩΤΗΣΗ

Ποιος είναι ο λόγος που μείνατε αμέτοχοι θεατές στο θέαμα της βίας?

- από αδιαφορία από άγνοια από φόβο

7 ΕΡΩΤΗΣΗ

Έχετε υποστεί κάποια μορφή βίας από καθηγητές σας?

- δεν δέχθηκα καμιά μορφή βίας από καθηγητές μου
 έχω δεχθεί λεκτική βία (απειλές, βρισιές, προσβολές)

8 ΕΡΩΤΗΣΗ

Ποιά θεωρείτε ως πιθανά αίτια της βίαιης συμπεριφοράς στο σχολείο?

- οι νέοι είναι ατίθασοι από φυσικού τους
 οι νέοι πνίγονται στο σχολικό περιβάλλον και θέλουν έτσι να ξεφεύγουν
 η άσχημη οικογενειακή κατάσταση

οι μαθησιακές δυσκολίες

9 ΕΡΩΤΗΣΗ

Ποιες θεωρείτε πιθανές λύσεις για την πρόληψη και αντιμετώπιση του προβλήματος?

απαραίτητη η παρουσία ψυχολόγων και ειδικών επιστημόνων για την άμεση στήριξη των μαθητών

που την έχουν ανάγκη

απαραίτητο για την αντιμετώπιση της βίας να σταματήσει το σχολείο να καλλιεργεί την βαθμοθηρία, και να προωθεί αντίθετα την αγάπη για την γνώση μέσα από βιωματικές δραστηριότητες και διαθεματικές εργασίες

10 ΕΡΩΤΗΣΗ

Τι προτείνετε για την αντιμετώπιση του προβλήματος?

5^η ΟΜΑΔΑ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΓΙΑ ΤΗ ΣΧΟΛΙΚΗ ΒΙΑ

1. Κατά πόσο πιστεύετε με βάση τις εμπειρίες σας ότι υπάρχουν κρούσματα βίαιης συμπεριφοράς μεταξύ μαθητών μέσα και έξω από την σχολική τάξη;

λίγο συχνά 3 συχνά 6 αρκετά συχνά 5 πάρα πολύ συχνά

2. Από ποιους μαθητές εκδηλώνονται κυρίως κρούσματα επιθετικής συμπεριφοράς μέσα και έξω από την σχολική τάξη?

5 από μαθητές με συναισθηματική ή ψυχολογικά προβλήματα

1 από μαθητές με χαμηλές επιδόσεις

1 από αλλοδαπούς μαθητές

7 άλλους _____

3. Ποιές από τις μορφές βίας έχετε υποστεί οι ίδιοι στον σχολικό χώρο?

14 λεκτική βία (βρισιές, κοροϊδίες, απειλές) σωματική βία (ξυλοδαρμός, σπρωξιμο)

4. Ποιες μορφές βίας έχετε ασκήσει εσείς απέναντι στους συμμαθητές σας?

10 λεκτική βία 4 αποφεύγω ή απομονώνω από την ομάδα κάποιον ή κάποιους συμμαθητές μου

5. Πόσο συχνά υπήρξατε μάρτυρες σε καυγά μεταξύ συμμαθητών σας και μείνατε αμέτοχοι θεατές?

13 συχνά 1 αρκετά συχνά πάρα πολύ συχνά ποτέ

6. Ποιος είναι ο λόγος που μείνατε αμέτοχοι θεατές στο θέαμα της βίας?

4 από αδιαφορία 5 από άγνοια 4 από φόβο

7. Έχετε υποστεί κάποια μορφή βίας από καθηγητές σας?

9 δεν δέχθηκα καμιά μορφή βίας από καθηγητές μου

5 έχω δεχθεί λεκτική βία (απειλές, βρισιές, προσβολές)

8. Ποιά θεωρείτε ως πιθανά αίτια της βίαιης συμπεριφοράς στο σχολείο?

5 οι νέοι είναι ατίθασοι από φυσικού τους

4 οι νέοι πνίγονται στο σχολικό περιβάλλον και θέλουν έτσι να ξεφεύγουν

5 η άσχημη οικογενειακή κατάσταση

0 οι μαθησιακές δυσκολίες

9. Ποιες θεωρείτε πιθανές λύσεις για την πρόληψη και αντιμετώπιση του προβλήματος?
11 απαραίτητη η παρουσία ψυχολόγων και ειδικών επιστημόνων για την άμεση στήριξη των μαθητών που την έχουν ανάγκη

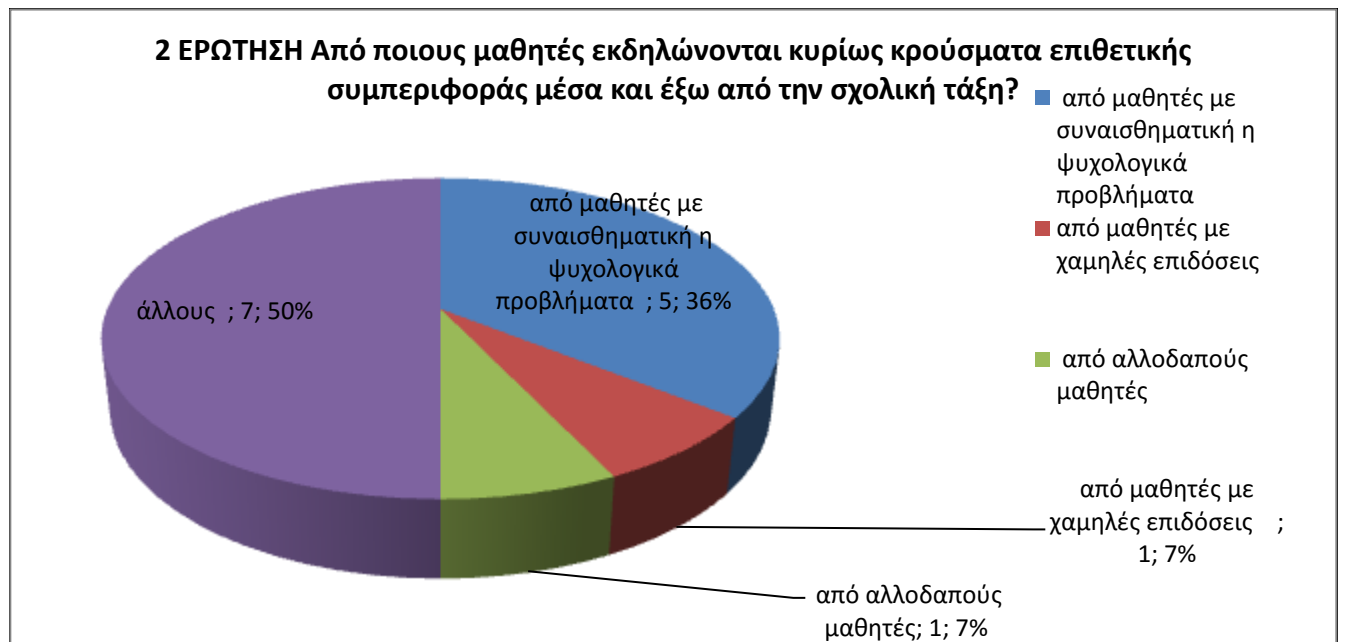
3

απαραίτητο για την αντιμετώπιση της βίας να σταματήσει το σχολείο να καλλιεργεί την βαθμοθηρία, και να προωθεί αντίθετα την αγάπη για την γνώση μέσα από βιωματικές δραστηριότητες και διαθεματικές εργασίες

10. Τι προτείνετε για την αντιμετώπιση του προβλήματος?

1. Η αντιμετώπιση του προβλήματος πρέπει να ξεκινήσει από το στενό οικογενειακό περιβάλλον.
2. Το περιβάλλον του σχολείου να γίνει πιο ενδιαφέρον και φιλικό.
3. Οι καθηγητές να έρθουν πιο κοντά στους μαθητές.
4. Να ενημερωθούν οι γονείς των παιδιών τα οποία προκαλούν βία, αλλά και οι καθηγητές πρέπει να επέμβουν.
5. Με συζήτηση αλλά και πάλι πιστεύω ότι δεν μπορούμε να λύσουμε το πρόβλημα ολοκληρωτικά.
6. Θα πρέπει οι καθηγητές αλλά και οι γονείς να βοηθήσουν τα παιδιά ώστε να αποκτήσουν μια καλύτερη συμπεριφορά αλλά και έναν καλύτερο ψυχικό κόσμο.
7. Για την αντιμετώπιση του προβλήματος πρέπει όλοι μας όσο μπορούμε να συμπεριφερόμαστε καλά απέναντι στους συνανθρώπους μας για ένα καλύτερο αύριο.
8. Την άμεση ενημέρωση των μαθητών από ειδικούς ψυχολόγους σχετικά με τη βία.
 9. α. Απαραίτητη η παρουσία ψυχολόγων και ειδικών επιστημόνων για την άμεση στήριξη των μαθητών που την έχουν ανάγκη.
 - β. Απαραίτητο για την αντιμετώπιση της βίας να σταματήσει το σχολείο να καλλιεργεί την βαθμοθηρία, και να προωθεί αντίθετα την αγάπη για την γνώση μέσα από βιωματικές δραστηριότητες και διαθεματικές εργασίες.
 - γ. Οι μαθητές να έρχονται πιο κοντά ο ένας με τον άλλο και να υπάρχει ομαδική δουλειά.
10. Θα πρέπει τα μέτρα να γίνουν πιο αυστηρά και το σχολείο να δείχνει μεγαλύτερο ενδιαφέρον σε αυτά τα περιστατικά.
11. Προτείνω να τον συμβουλευτεί κάποιος ώριμος άνθρωπος και αν δεν ακούσει να παρέμβει ένας ειδικός.
12. Ένας τρόπος αντιμετώπισης είναι η συζήτηση.
13. Για την αντιμετώπιση του προβλήματος εγώ προτείνω τη βοήθεια ειδικού και τη στήριξη από τους γονείς και φίλους.
14. Τα παιδιά τα οποία αντιμετωπίζουν το πρόβλημα να έχουν το θάρρος και να πιάσουν οι ίδιοι τα ατίθασα παιδιά που προκαλούν το πρόβλημα και να τους ρωτήσουν γιατί γίνεται αυτό.

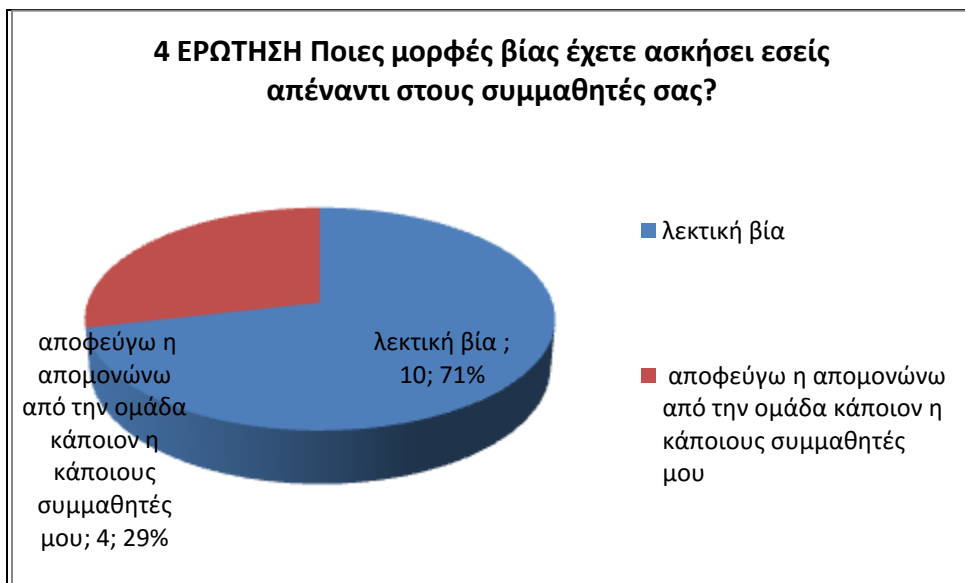
5^η ΟΜΑΔΑ
ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΓΙΑ ΤΗ ΣΧΟΛΙΚΗ ΒΙΑ
ΣΥΝΟΛΟ: 14/16

1 ΕΡΩΤΗΣΗ**2 ΕΡΩΤΗΣΗ**

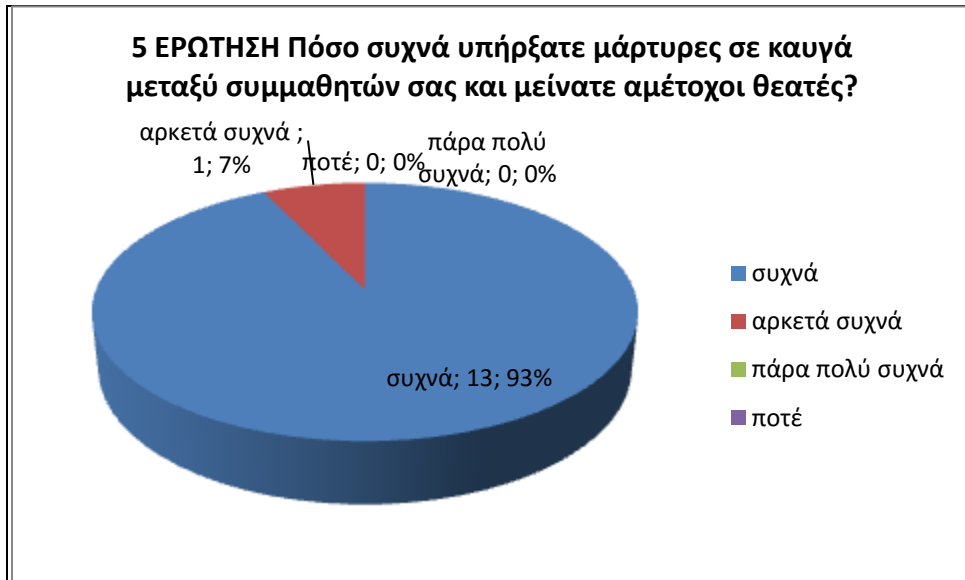
3 ΕΡΩΤΗΣΗ

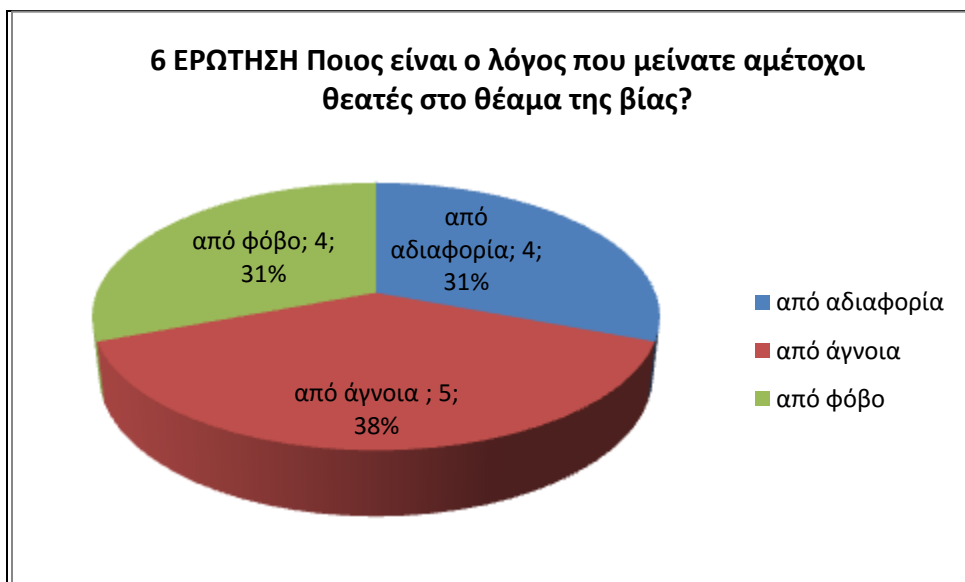
4 ΕΡΩΤΗΣΗ

5 ΕΡΩΤΗΣΗ

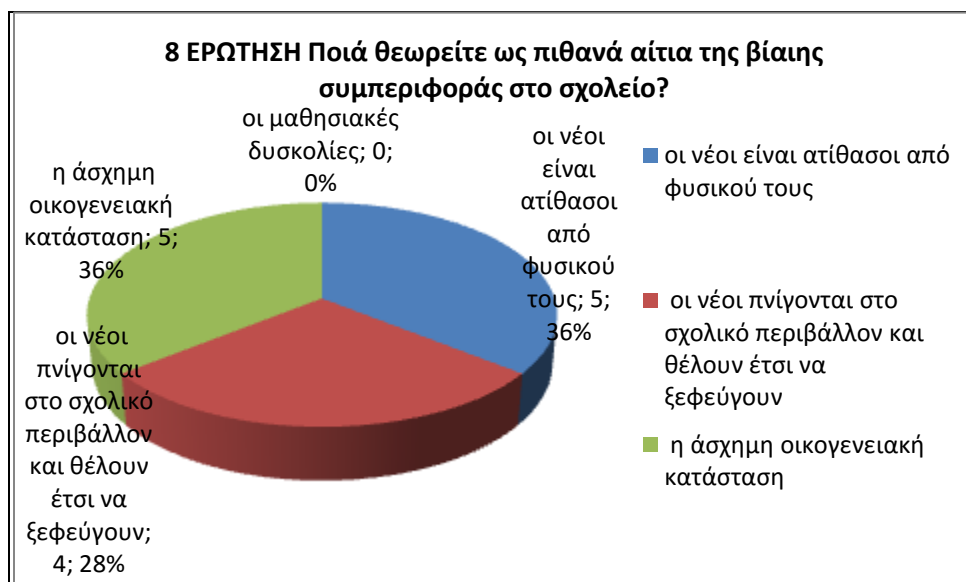
6 ΕΡΩΤΗΣΗ

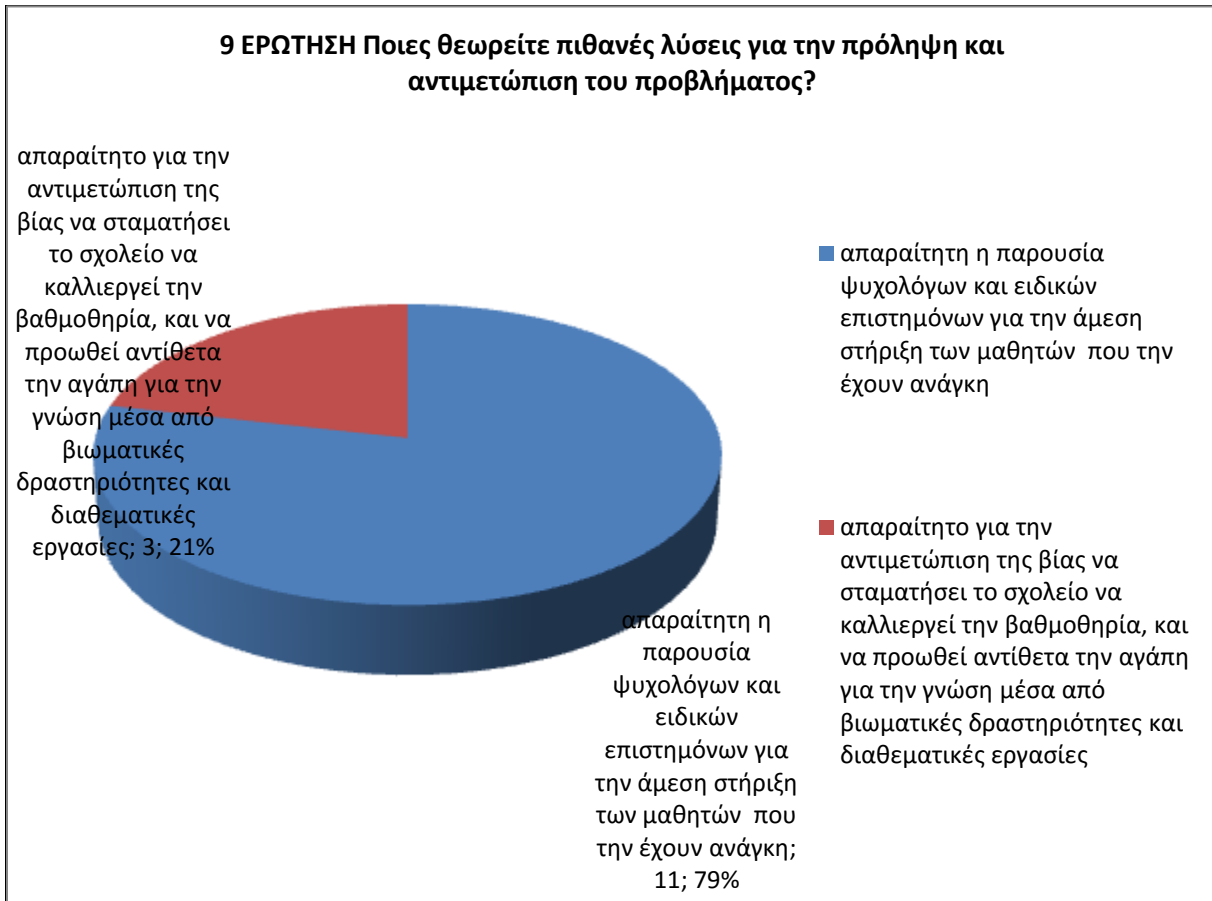
7 ΕΡΩΤΗΣΗ

8 ΕΡΩΤΗΣΗ

9 ΕΡΩΤΗΣΗ

10 ΕΡΩΤΗΣΗ

Τι προτείνετε για την αντιμετώπιση του προβλήματος?

1. Η αντιμετώπιση του προβλήματος πρέπει να ξεκινήσει από το στενό οικογενειακό περιβάλλον.
2. Το περιβάλλον του σχολείου να γίνει πιο ενδιαφέρον και φιλικό.
3. Οι καθηγητές να έρθουν πιο κοντά στους μαθητές.
4. Να ενημερωθούν οι γονείς των παιδιών τα οποία προκαλούν βία, αλλά και οι καθηγητές πρέπει να επέμβουν.
5. Με συζήτηση αλλά και πάλι πιστεύω ότι δεν μπορούμε να λύσουμε το πρόβλημα ολοκληρωτικά.
6. Θα πρέπει οι καθηγητές αλλά και οι γονείς να βοηθήσουν τα παιδιά ώστε να αποκτήσουν μια καλύτερη συμπεριφορά αλλά και έναν καλύτερο ψυχικό κόσμο.
7. Για την αντιμετώπιση του προβλήματος πρέπει όλοι μας όσο μπορούμε να συμπεριφερόμαστε καλά απέναντι στους συνανθρώπους μας για ένα καλύτερο αύριο.
8. Την άμεση ενημέρωση των μαθητών από ειδικούς ψυχολόγους σχετικά με τη βία.

9. α. Απαραίτητη η παρουσία ψυχολόγων και ειδικών επιστημόνων για την άμεση στήριξη των μαθητών που την έχουν ανάγκη.
β. Απαραίτητο για την αντιμετώπιση της βίας να σταματήσει το σχολείο να καλλιεργεί την βαθμοθηρία, και να προωθεί αντίθετα την αγάπη για την γνώση μέσα από βιωματικές δραστηριότητες και διαθεματικές εργασίες.
γ. Οι μαθητές να έρχονται πιο κοντά ο ένας με τον άλλο και να υπάρχει ομαδική δουλειά.
10. Θα πρέπει τα μέτρα να γίνουν πιο αυστηρά και το σχολείο να δείχνει μεγαλύτερο ενδιαφέρον σε αυτά τα περιστατικά.
11. Προτείνω να τον συμβουλευτεί κάποιος ώριμος άνθρωπος και αν δεν ακούσει να παρέμβει ένας ειδικός.
12. Ένας τρόπος αντιμετώπισης είναι η συζήτηση.
13. Για την αντιμετώπιση του προβλήματος εγώ προτείνω τη βοήθεια ειδικού και τη στήριξη από τους γονείς και φίλους.
14. Τα παιδιά τα οποία αντιμετωπίζουν το πρόβλημα να έχουν το θάρρος και να πιάσουν οι ίδιοι τα άτιθασα παιδιά που προκαλούν το πρόβλημα και να τους ρωτήσουν γιατί γίνεται αυτό.

Βία είναι:.....

- 1. Βία είναι** το ξύλο, οι βρισιές απέναντι σε έναν άνθρωπο με σκοπό να τον μειώσουν.
- 2. Βία είναι** η εκμετάλλευση των παιδιών από τους γονείς, η εγκληματικότητα, η κακομεταχείριση ορισμένων παιδιών, η παιδερασία και η βίαιη συμπεριφορά των μαθητών προς τους συμμαθητές τους.
- 3. Βία είναι** κάθε είδος κακού που υπάρχει στον κόσμο.
- 4. Βία είναι** η κακή συμπεριφορά, η εγκληματικότητα, η απελπισία, η αναισθησία και η κακοποίηση.
- 5. Βία είναι** ο τρόπος για να επιβάλεις εξουσία σε κάποιον.
- 6. Βία είναι** οι άσχημες και παραβατικές συμπεριφορές ανθρώπων που αντί να χειρίζονται τα πράγματα με υπομονή και με το λόγο, χρησιμοποιούν τη βία κακοποιώντας τους ανθρώπους γύρω τους.
- 7. Βία είναι** η επιθετική συμπεριφορά μεταξύ των ανθρώπων.
- 8. Βία είναι** ο ξυλοδαρμός ενός ατόμου και η κακομεταχείρισή του. Επίσης η βία δεν είναι μόνο σωματική αλλά και όταν κάποιος βρίζει ένα άλλο άτομο.
- 9. Βία είναι** η απάνθρωπη συμπεριφορά των ανθρώπων η οποία προκαλεί μίσος και έχθρα μεταξύ τους, αλλά και προβλήματα στον εσωτερικό τους κόσμο διότι η βία δεν προκαλείται μόνο εξωτερικά αλλά και εσωτερικά.
- 10. Βία είναι** να πειράζουν με διάφορους τρόπους τους αδύναμους ανθρώπους.
- 11. Βία είναι** η καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.
- 12. Βία είναι** η κακή συμπεριφορά που δέχονται κάποιοι άνθρωποι από κάποιους βάρβαρους ανθρώπους.
- 13. Βία είναι** η ψυχική και σωματική κακοποίηση.
- 14. Βία είναι**
- 15. Η Λία είναι Βίση. Η Βία ΔΕΝ είναι Λύση!!!**

Πόστερ κατά της βίας

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ
WRONG & LAW EI SCALE *

Διαφωνώ Απόλυτα		1.....2.....3.....4.....5.....6.....7	Συμφωνώ Απόλυτα					
SEA	1. Τις περισσότερες φορές αντιλαμβάνομαι το λόγο για τον οποίο αισθάνομαι πώς νοιώθω.	1	2	3	4	5	6	7
OAE	2. Πάντα μπορώ να καταλάβω πώς αισθάνονται οι φίλοι μου με βάση τη συμπεριφορά τους.	1	2	3	4	5	6	7
UOE	3. Πάντα θέτω στόχους για τον εαυτό μου και μετά βάζω τα δυνατά μου για να τους πετύχω.	1	2	3	4	5	6	7
ROE	4. Μπορώ με τη λογική να ελέγχω το θυμό μου και να αντιμετωπίζω τις δυσκολίες.	1	2	3	4	5	6	7
SEA	5. Κατανοώ καλά τα συναισθήματά μου.	1	2	3	4	5	6	7
OAE	6. Αντιλαμβάνομαι καλά το πώς αισθάνονται οι άλλοι.	1	2	3	4	5	6	7
UOE	7. Πάντα 'λέω στον εαυτό μου' ότι είμαι ένα άξιο και ικανό άτομο.	1	2	3	4	5	6	7
ROE	8. Νομίζω ότι είμαι απόλυτα ικανός στο να ελέγχω τα συναισθήματά μου.	1	2	3	4	5	6	7
SEA	9. Πάντα καταλαβαίνω πώς πραγματικά αισθάνομαι.	1	2	3	4	5	6	7
OAE	10. Συγκινούμαι εύκολα με τη συγκίνηση των άλλων.	1	2	3	4	5	6	7
UOE	11. Είμαι ένα άτομο με ισχυρά κίνητρα.	1	2	3	4	5	6	7
ROE	12. Ηρεμώ γρήγορα, όποτε θυμώνω.	1	2	3	4	5	6	7
SEA	13. Πάντα γνωρίζω αν είμαι χαρούμενος ή όχι.	1	2	3	4	5	6	7
OAE	14. Κατανοώ καλά τα συναισθήματα των ανθρώπων που είναι γύρω μου.	1	2	3	4	5	6	7
UOE	15. Πάντα παρακινώ τον εαυτό μου να καταφέρει το καλύτερο.	1	2	3	4	5	6	7
ROE	16. Έχω καλό έλεγχο των συναισθημάτων μου.	1	2	3	4	5	6	7

SEA	Self emotion appraisal	Κατανόηση των συναισθημάτων μου
OAE	Other emotion appraisal	Κατανόηση των συναισθημάτων των άλλων
UOE	Use of emotion	Διαχείριση των συναισθημάτων μου
ROE	Regulation of emotion	Έλεγχος των συναισθημάτων μου

*

1. Wrong, C. S. & Law, K. S. (2002). The effects of leader and follower emotional intelligence on performance and attitude: An exploratory study. *The Leadership Quarterly*, 13, 243-274.
2. Kafetsios, K. & Zampetakis, L. A. (2008). Emotional intelligence and job satisfaction: Testing the mediatory role of positive and negative affect at work. *Personality and Individual Differences*, 44, 710-720.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ
WRONG & LAW EI SCALE *

Διαφωνώ Απόλυτα 1.....2.....3.....4.....5.....6.....7 Συμφωνώ Απόλυτα

SEA	Self emotion appraisal = Κατανόηση των συναισθημάτων μου							
SEA	1. Τις περισσότερες φορές αντιλαμβάνομαι το λόγο για τον οποίον αισθάνομαι πώς νοιώθω.	1	2	3	4	5	6	7
SEA	2. Κατανού καλά τα συναισθήματά μου.	1	2	3	4	5	6	7
SEA	3. Πάντα καταλαβαίνω πώς πραγματικά αισθάνομαι.	1	2	3	4	5	6	7
SEA	4. Πάντα γνωρίζω αν είμαι χαρούμενος ή όχι.	1	2	3	4	5	6	7
OAE	Other emotion appraisal = Κατανόηση των συναισθημάτων των άλλων							
OAE	5. Πάντα μπορώ να καταλάβω πώς αισθάνονται οι φίλοι μου με βάση τη συμπεριφορά τους.	1	2	3	4	5	6	7
OAE	6. Αντιλαμβάνομαι καλά το πώς αισθάνονται οι άλλοι.	1	2	3	4	5	6	7
OAE	7. Συγκινούμαι εύκολα με τη συγκίνηση των άλλων.	1	2	3	4	5	6	7
OAE	8. Κατανού καλά τα συναισθήματα των ανθρώπων που είναι γύρω μου.	1	2	3	4	5	6	7
UOE	Use of emotion = Διαχείριση των συναισθημάτων μου							
UOE	9. Πάντα θέτω στόχους για τον εαυτό μου και μετά βάζω τα δυνατά μου για να τους πετύχω.	1	2	3	4	5	6	7
UOE	10. Πάντα 'λέω στον εαυτό μου' ότι είμαι ένα άξιο και ικανό άτομο.	1	2	3	4	5	6	7
UOE	11. Είμαι ένα άτομο με ισχυρά κίνητρα.	1	2	3	4	5	6	7
UOE	12. Πάντα παρακινώ τον εαυτό μου να καταφέρει το καλύτερο.	1	2	3	4	5	6	7
ROE	Regulation of emotion = Έλεγχος των συναισθημάτων μου							
ROE	13. Μπορώ με τη λογική να ελέγγω το θυμό μου και να αντιμετωπίζω τις δυσκολίες.	1	2	3	4	5	6	7
ROE	14. Νομίζω ότι είμαι απόλυτα ικανός στο να ελέγγω τα συναισθήματά μου.	1	2	3	4	5	6	7
ROE	15. Ηρεμώ γρήγορα, όποτε θυμώνω.	1	2	3	4	5	6	7
ROE	16. Έχω καλό έλεγχο των συναισθημάτων μου.	1	2	3	4	5	6	7

Εισήγηση για το σχολικό εκφοβισμό από την Ψυχολόγο κ. Ειρήνη Κανονίδου

06/12/2012

Βήματα αντιμετώπισης σχολικού εκφοβισμού

Κατάληψη ΕΠΑΛ-Αιτήματα 10/10/2012

Αφίσες 11/01/3013

Επίσκεψη στο Χαμόγελο του Παιδιού στο Μύτικα Ευβοίας

20/02/2013

Την Τετάρτη 20 Φεβρουαρίου 2013 εικοσιτέσσερις μαθητές των Τμημάτων Α3 και Β2 του 2^{ου} Γενικού Λυκείου Αλιβερίου, στο πλαίσιο του μαθήματος «Ερευνητική Εργασία» (Project), που συντονίζουν οι καθηγητές κ. Πάντζαλης Χρήστος και Γλάρου Κονδυλία αντίστοιχα, επισκεφτήκαμε το Σπίτι του Χαμόγελου του Παιδιού στο Μύτικα Ευβοίας με σκοπό να προφέρουμε τρόφιμα, ρούχα, είδη καθαριότητας και χρήματα που συγκεντρώσαμε στο σχολείο.

Στο Σπίτι φιλοξενούνται εννέα παιδιά από τις 08:00 το πρωί έως τις 08:00 το βράδυ. Υπεύθυνη είναι η Ψυχολόγος κα. Έλλη Στάμου. Στη φροντίδα των παιδιών συμμετέχουν παιδαγωγοί και οδηγοί που μεταφέρουν τα παιδιά από το σχολείο στο Σπίτι και από το Σπίτι στους γονείς τους. Πολύτιμη βοήθεια προσφέρουν, όπως μάθαμε, και οι εθελοντές.

Το φιλόξενο προσωπικό του Σπιτιού και τα πρόσχαρα προσωπάκια των παιδιών μας έκαναν να νιώσαμε πολύ άνετα. Η κα. Στάμου μας έδωσε πληροφορίες για τη λειτουργία του Σπιτιού και απάντησε στα ερωτήματά μας. Περάσαμε αρκετό χρόνο με τα παιδιά και είχαμε

την ευκαιρία να γνωριστούμε καλύτερα, να παίξουμε και να διασκεδάσουμε μαζί τους. Δημιουργήθηκε μια πολύ φιλική ατμόσφαιρα που με δυσκολία εγκαταλείψαμε.

Ήταν μια εξόρμηση ευαισθητοποίησης στις κρίσιμες μέρες που ζούμε. Γίναμε για λίγο και μείς Καλοί Σαμαρείτες και νοιώσαμε πόσο σημαντικό είναι να δίνεις και να μοιράζεσαι, αποδεικνύοντας έμπρακτα την αγάπη σου για τον πλησίον.

Το εγχείρημά μας στέφτηκε με επιτυχία χάρη στη στήριξη και στα πράγματα που προσέφεραν οι γονείς μας, ο Σύλλογος Γυναικών Αλιβερίου και ο Κόμβος Αλληλεγγύης Πολιτών τους οποίους και ευχαριστούμε θερμά.

Οι μαθητές των Τμημάτων Α3 και Β2 του 2^{ου} ΓΕΛ Αλιβερίου

Δραματοποίηση 28/03/2013

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ερωτηματολόγιο για τη σχολική βία	71
Βία είναι	81
Πόστερ κατά της βίας	82
ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ WRONG & LAW EI SCALE	84
Δράσεις - Φωτογραφικό υλικό	86